

**FUNDACIÓ CONSELL
DE LA INFORMACIÓ DE CATALUNYA**
Rambla Catalunya 10 pral. 2^a
08007 Barcelona

Tel. 93.317.19.20
93.317.81.34
Fax. 93.317.83.86

www.periodistes.org/fcic
cic@periodistes.org

SUMARI

- **Informe de la presidència i de la secretaria general**
- **Codi Deontològic de la professió periodística a Catalunya**
- **Acords adoptats pel CIC durant l'any 2006**
- **Resolucions de la presidència adoptades l'any 2006**
- **Comunicats als mitjans**
- **Ressenyes dels acords presos pel CIC l'any 2005**
- **Composició del Patronat i del CIC**
- **Annex**

INFORME DE LA PRESIDÈNCIA I DE LA SECRETARIA GENERAL

Deu anys d'activitat del CIC

Els deu anys d'existència i funcionament del nostre Consell de la Informació de Catalunya s'han celebrat, com calia que fos, treballant. És ben cert que, d'acord amb el Patronat i els membres del Consell, s'han organitzat un seguit d'actes- taula rodona amb les ONG's, reunió amb mitjans adherits, visites a les universitats amb estudis de periodisme i taula rodona de cloenda- dels quals al final d'aquesta memòria es dona informació-, però el que és més important és que hem seguit amb la tasca que tenia encomanada, que l'hem ampliat i que volem seguir amb ella perquè considerem i ens sabem útils.

Els acords adoptats pel CIC i les resolucions de la presidència per a donar més agilitat a les tramitacions, han estat variats i cobreixen un ampli camp d'activitats informatives. Ens plau que així hagi estat possible col·laborar amb el Síndic de Greuges de Catalunya, el Col·legi de Periodistes de Catalunya, el Consell de l'Audiovisual de Catalunya, entitats i diversos organismes, públics i privats, així com amb els ciutadans que s'han adreçat al CIC per a que els mitjans informatius apliquin de la manera més exacte possible els principis del Codi Deontològic de la professió periodística. Aquest és un instrument d'autocontrol que ens van donar per a servir a la societat i amb satisfacció podem dir que, tant les redaccions com les empreses informatives, tenen voluntat de complir amb ell i d'esmenar els errors que la celeritat amb que s'ha de treballar per a atendre a l'actualitat poden ocasionar. En aquest general compliment hi ha, però, un advertiment a fer respecte a que encara sovintegen les queixes en relació a la mala pràctica que des d'uns pocs mitjans es fa amb l'expressió "immigrant il·legal" i esmentant la nacionalitat quan aquesta no és rellevant. El CIC ja va fer una declaració en aquest sentit i és la que reitera quan li arriben queixes, amb el bon desig de que no hi hagi més errors en aquest sentit.

El CIC no és ni vol ésser un organisme sancionador, sinó que la seva pregona voluntat és de concòrdia. Creiem que els mitjans adherits al CIC i el Col·legi de Periodistes de Catalunya que el va promoure en el seu dia ens honoren amb les seves contribucions per a mantenir la senzilla estructura amb que funciona la nostra Fundació i, a la vegada, s'honoren a ells mateixos al fomentar l'existència d'un organisme independent que, sense cap subvenció pública, vetlla per la deontologia periodística a Catalunya. Aquesta és la nostra missió i en ella volem perseverar.

Josep Pernau i Riu
President

Josep Maria Cadena i Catalán
Secretari General

CODI DEONTOLÒGIC

Declaració de principis de la professió periodística a Catalunya

CRITERIS

- 1.** Observar sempre una clara distinció entre els fets i opinions o interpretacions, evitant tota confusió o distorsió deliberada d'ambdues coses, així com la difusió de conjectures i rumors com si es tractés de fets.
- 2.** Difondre únicament informacions fonamentades, evitant en tot cas afirmacions o dades imprecises i sense base suficient que puguin lesionar o menysprear la dignitat de les persones i provocar dany o descrèdit injustificat a institucions i entitats públiques i privades, així com la utilització d'expressions o qualificatius injuriosos.
- 3.** Rectificar amb diligència i amb tractament adequat a la circumstància, les informacions -i les opinions que se'n derivin- que s'hagin demostrat falses i que, per tal motiu, resultin perjudicials per als drets o interessos legítims de les persones i/o organismes afectats, sense eludir, si calgués, la disculpa, amb independència d'allò que les lleis disposin al respecte.
- 4.** Utilitzar mètodes dignes per a obtenir informació o imatges, sense recórrer a procediments il·lícits.
- 5.** Respectar l'off the record quan aquest hagi estat expressament invocat, d'acord amb la pràctica usual d'aquesta norma en una societat lliure.
- 6.** Reconèixer a les persones individuals i/o jurídiques el seu dret a no proporcionar informació ni respondre preguntes, sense perjudici del deure dels periodistes a atendre el dret dels ciutadans a la informació. Aquest dret protegeix molt especialment l'estricta confidencialitat sobre la salut o la malaltia d'una persona com a nucli de la seva privacitat, malgrat la curiositat que pugui haver-hi en el cas de personatges coneguts públicament, fins i tot més enllà de la seva mort. Pel que fa a assumptes relacionats amb les administracions públiques, el dret fonamental a la informació ha de prevaler sempre per damunt de qualsevol restricció que vulneri injustificadament el principi de la transparència informativa a la que estan obligades.
- 7.** No acceptar mai retribucions o gratificacions de tercers per promoure, orientar, influir o haver publicat informacions o opinions. En tot cas, no s'ha de simultaniejar l'exercici de l'activitat periodística amb altres activitats professionals incompatibles amb la deontologia de la informació, com la publicitat, les relacions públiques i les assessories d'imatge, ja sigui en l'àmbit de les institucions o organismes públics, com en entitats privades.

8. No utilitzar mai en profit propi informacions privilegiades obtingudes de forma confidencial com a periodistes en exercici de la seva funció informativa.

9. Respectar el dret de les persones a la seva pròpia intimitat i imatge, especialment en situacions de vulnerabilitat i malaltia i en casos o esdeveniments que generin situacions d'aflicció o dolor, evitant la intromissió gratuïta i les especulacions innecessàries sobre els seus sentiments i circumstàncies, especialment quan les persones afectades ho explicitin.

10. Observar escrupolosament el principi de presumpció d'innocència en les informacions i opinions relatives a causes o procediments penals en curs.

11. Tractar amb especial cura tota informació que afecti a menors, evitant difondre la seva identificació quan apareixen com a víctimes (excepte en supòsit d'homicidi), testimonis o inculpats en causes criminals, sobretot en assumptes d'especial transcendència social, com és el cas dels delictes sexuals. També s'evitarà identificar contra la seva voluntat les persones pròximes o parents innocents d'acusats o convictes en procediments penals.

12. Actuar amb especial responsabilitat i rigor en el cas d'informacions o opinions amb continguts que puguin suscitar discriminacions per raons de sexe, raça, creences, extracció social i cultural i malaltia, així com incitar a l'ús de la violència, evitant expressions o testimonis vexatoris o lesius per a la condició personal dels individus i la seva integritat física i moral.

ANNEX 1: SOBRE MANIPULACIÓ D'IMATGES

En fotoperiodisme no estan permeses manipulacions que suposin alteració de la informació visual enregistrada originàriament per l'objectiu de la càmera i que recull el suport, és a dir, afegir, eliminar, desplaçar o modificar qualsevol element de la imatge original.

(La inclusió d'aquest annex va ser proposada pel IVart. Congrés de Periodistes de Catalunya)

ANNEX 2: RECOMANACIÓ SOBRE FOTOIL·LUSTRACIÓ

Recomanació que es doni prioritat a la regulació d'aquesta activitat, a fi de poder-ne fer esment en el Codi Deontològic.

(Aquesta recomanació va ser feta pel IVart. Congrés de Periodistes de Catalunya).

ANNEX 3: RECOMANACIÓ SOBRE INTERNET

Que es determini l'acceptació per part dels mitjans de comunicació de l'arbitratge del CIC en documents Web signats per periodistes i difosos a través d'Internet.

Que s'iniciï un debat per veure si es pot aconseguir un consens sobre els diversos problemes que es poden presentar en la redacció d'un Codi Ètic d'Internet, entre

els quals hi figuren els aspectes relacionats amb la publicitat, els links hipertextuals, el comerç electrònic, la manipulació d'imatges, el copyright i la privacitat quan puguin afectar la imparcialitat, l'exactitud i la credibilitat de les notícies a través de la xarxa.

(Aquesta recomanació va ser feta pel IV Congrés de Periodistes de Catalunya).

ANNEX 4: RECOMANACIÓ SOBRE EL CRITERI 7è. DEL CODI DEONTOLÒGIC

L'exercici de la professió periodística és, per principi, èticament incompatible amb el desenvolupament simultani d'activitats o serveis retribuïts en l'àmbit de la publicitat o la propaganda comercial i en qualsevol de les seves manifestacions i suports. Aquest principi és extensible a la prestació de serveis d'imatge, consultoria o assessoria, entitats o organismes privats i públics, excepte en casos justificats d'assumpes de la pròpia funció periodística quan no hi hagi ànim de lucre ni es faci en canvi de la percepció de retribucions.

No obstant, queda admesa la participació dels periodistes en activitats i campanyes divulgatives o informatives en institucions i organitzacions socials sense finalitats lucratives.

Les noves fórmules de patrocini d'espais informatius, especialment en l'àmbit d'informació de serveis, des del punt de vista de l'ètica periodística no constitueixen per elles mateixes una pràctica recusable.

En qualsevol cas, no es poden presentar subreptíciament les diferents modalitats de patrocini i d'informació comercial (publireportatge), com si fossin materials informatius de les redaccions ni es poden encobrir sense que puguin ser clarament diferenciades pels lectors i les audiències.

La percepció de retribucions o gratificacions de tercers és èticament reprovable quan està relacionada amb l'exercici de l'activitat periodística en els mitjans informatius, especialment en casos verificables d'influència i/o relació entre la remuneració o gratificació percebuda i l'acte informatiu vinculat a l'interessat, ja sigui com actor o inductor.

La pràctica d'acceptar obsequis i regals és a criteri dels mitjans i dels propis professionals, establint les condicions i circumstàncies en que es puguin ultrapassar els límits d'una cortesia raonable, convertint-se en un factor de mediatització o distorsió del treball professional.

La participació retribuïda dels periodistes en iniciatives o actes promoguts per particulars, entitats o organismes públics i privats (seminaris, conferències, presentacions, debats, etc.) aliens als mitjans en què treballen, pot contravenir els principis de l'ètica professional quan derivi en l'àmbit de la propaganda, la promoció o publicitat d'interessos de tercers, ja sigui de forma manifesta o subreptícia, o quan s'infringeixin normes exigibles de lleialtat professional i laboral.

(Aquesta recomanació va ser feta pel IVart Congrés de Periodistes de Catalunya).

▪ ACORDS ADOPTATS PEL CIC L'ANY 2006

ACORDS RESULTATS EN REUNIÓ CELEBRADA EL DIA 15 DE MARÇ DE 2006

Expedient núm. 43/2005

ASSUMPTE: Escrit del Síndic de Greuges de Catalunya, honorable senyor Rafael Ribó, acompanyant escrit de queixa i altra documentació rebuda dels senyors Josep M. Muns i M. Rosa Llimona contra el diari 20 Minutos per la publicació, els dies 5 d'abril i 12 de maig de 2005, de sengles tires còmiques amb la imatge d'un menor d'edat, que es correspon amb la del seu fill, sense la autorització dels pares. Aquestes imatges vulneren presumptament la legislació vigent així com els criteris 4 i 11 del Codi Deontològic.

ANTECEDENTS

En data 29 de juliol de 2005, segons consta al registre d'entrada, el Síndic de Greuges va rebre un escrit de queixa signat pel senyor Muns i la senyora Llimona exposant els següents fets:

Que en dates 13 i 27 de maig de 2005 van posar en coneixement del Departament de Benestar i Família que el diari 20 Minutos havia publicat unes tires còmiques, les quals posaven com a part principal de la historieta la imatge d'un menor que es correspon clarament amb la del fill dels sotassignats, i que les imatges publicades van ser obtingudes pel diari de forma il·lícita i sense la corresponent autorització dels pares.

Que en la seva resposta, la Direcció General de protecció a la Infància i Adolescència va assenyalar que els fets descrits no suposaven una infracció de la Llei 8/1995 de 27 de juliol malgrat, segons argumenten els autors del escrit, que l'article 9 posa clarament de manifest: 1.-Els infants i els adolescents tenen dret a la protecció de l'honor, de la intimitat i de la pròpia imatge. Així mateix, s'ha de preservar els infants i els adolescents de la difusió publicitària de llurs dades personals, de la difusió d'imatges atemptatòries a llur dignitat i de l'explotació econòmica de llur imatge. 2.-L'Administració de la Generalitat ha de vetllar pel dret a la intimitat i a l'honor dels infants i els adolescents, especialment dels que hagin estat objecte d'agressions sexuals, maltractaments o qualsevol altra experiència traumàtica.

Que era del seu interès que l'Administració conegués aquests fets i actués d'ofici sense defugir del que els sotassignants entenen que és la vulneració als drets del menor, amb independència de poder exercitar les possibles accions civils en base a la Llei orgànica 1/982 de 5 de maig.

Que el 12 de maig de 2005 van enviar per Burofax una carta al director de 20 Minutos, de la que no han rebut resposta, palesant la seva

sorpresa quan nombrosos amics i coneguts els van fer veure que el seu fill era el menor que sortia a les tires còmiques sense que hi hagués cap tipus d'autorització expressa dels pares, vulnerant els drets del menor.

Que la importància d'aquest fet supera tota discussió referent a tramesa de responsabilitats, ja que per molt que en el peu de la mateixa tira còmica s'indiqui que aquest "pseudo-muntatge" l'hagi realitzat una altra empresa, és 20 Minutos la que, en definitiva, l'ha publicat. A més de la difusió donada pel diari amb suport de paper, l'esmentada informació es podia descarregar per internet, concretament a l'adreça <http://www.20minutos.es>. Per tot l'exposat van sol·licitar les degudes explicacions als responsables de la publicació, sense perjudici de depurar possibles responsabilitats civils.

AL.LEGACIONS

No s'han rebut al·legacions per part del diari, que tampoc va respondre als signants de l'escrit de queixa.

PONÈNCIA

Vist l'escrit de queixa i la documentació corresponent, i que la foto del menor demanada als pares per la Secretaria del Consell de la Informació als efectes de contrastar-la es correspon amb la utilitzada a les tires còmiques, no hi ha cap mena de dubte de que s'ha fet un ús indegut, abusiu i reiterat de la imatge per part de 20 Minutos.

Sense entrar en les accions legals que es reserven els pares, s'observa a les esmentades tires còmiques una morbositat i recreació amb la degradació que té com a subjecte a un nen, qui es converteix així en objecte públic d'atenció. No hi ha hagut cura ni sensibilitat pel que fa al respecte a la dignitat de la persona, encara que en aquest cas no sigui protagonista actiu o passiu d'un delicte.

Atès aquest cas, estrictament sota la declaració de principis de la professió periodística a Catalunya, la ponència entén que s'han vulnerat els articles 4 i 11 del Codi Deontològic, que precisen:

Article 4.- Utilitzar mètodes dignes per a obtenir informació o imatges, sense recórrer a procediments il·lícits.

Article 11.- Tractar amb especial cura tota informació que afecti a menors, evitant difondre la seva identificació (...).

De conformitat amb la ponència, el Ple del CIC adopta el següent

A C O R D:

Que el diari 20 Minutos ha vulnerat els criteris 4 i 11 del Codi Deontològic en utilitzar la imatge d'un menor sense el consentiment dels seus pares en unes tires còmiques.

ACORDS ADOPTATS EN REUNIÓ CELEBRADA EL DIA 28 DE JUNY DE 2006

Expedient núm. 37/2005

ASSUMPTE: Escrit de queixa de l'alcalde de la Roca del Vallès contra el diari El Mundo per un article del dia 6 de setembre de 2005 i un comentari editorial que considera que pot haver vulnerat els criteris 1 i 2 del CD, atès que danyen la seva imatge.

ANTECEDENTS

La informació que publica el diari esmentat porta l'encapçalament següent: en tipografia molt destacada es diu que "*Un antiguo acusado de prevaricación se encargará de los obras de Justicia*"; i una altra tipografia més reduïda que segueix a l'anterior, s'afegeix: "*Salvador Illa (PSC) fue absuelto de imputaciones cuando era Alcalde*".

En el contingut de l'article, signat per Carol Alvarez, versava sobre el que llavors era objecte de notícia: el proper nomenament del senyor Salvador Illa, Alcalde de La Roca del Vallès, com a nou director general d'Infraestructures del Departament de Justícia, un càrrec destinat a dirigir l'execució d'obres com la Ciutat Judicial de Barcelona o el Pla d'equipaments penitenciaris.

Amb motiu, doncs, d'aquesta circumstància de la trajectòria política en l'Administració pública, l'article reitera en diverses vegades que el senyor Illa "*(...) cuenta en su haber profesional al frente del Consistorio de la Roca, con algunas polémicas urbanísticas aún en proceso judicial e incluso se ha visto obligado a sentarse en el banquillo de los acusados bajo diferentes cargos, que van desde la prevaricación hasta el tráfico de influencias o la estafa*". Però, immediatament, l'article afegeix que "*Por todos los delitos que ha sido procesado y juzgado ha sido absuelto*".

Aquesta circumstància sobre les eventuais responsabilitats penals del senyor Illa és reiterada en l'article un altre cop, amb relació a una acusació de delictes de tràfic d'influències en el que després d'estendre's sobre el tema, acaba informant que el senyor Illa fou absolt i ho fa en els termes següents: "*(...) aunque el tribunal consideró que no había delito e incluso impuso las costas del proceso a la acusación particular...*".

En altre apartat de la informació publicada el mateix dia per aquest diari, relacionada amb el mateix tema, es diu que "*El conseller de Justícia se ha puesto en evidencia al designar jefe de obras de su departamento, que debe afrontar grandes proyectos de construcción, al hasta ahora Alcalde de la Roca del Vallès, Salvador Illa, que aunque absuelto, ha sido procesado varias veces por prevaricación urbanística y afronta aún acusaciones similares*".

VALORACIÓ DEONTOLÒGICA

La informació objecte de queixa, en el seu encapçalament, dóna major rellevància a unes responsabilitats penals inexistents, perquè totes elles han estat objecte de decisió judicial absolutòria,

Aquesta dicotomia entre la informació sobre hipotètiques responsabilitats penals i la realitat processal al respecte, de forma tal que l'article subratlla allò que l'autoritat jurisdiccional ha declarat no imputable al senyor Illa, constitueix una informació que suposa menysprear la dignitat de la persona objecte de la informació.

Els delictes del qual s'informen referits a un càrrec representatiu són d'especial gravetat, en la mesura que afecten a l'exercici de funcions públiques. Resulta d'especial interès general que un càrrec representatiu que ha estat absolt sigui objecte d'una informació deontològicament adequada. No ho és, quan la informació subratlla més -àdhuc- fins arribar a la confusió, el fet del processament i de la compareixença davant el Poder Judicial, que no l'element principal del fet noticiable, com és que la persona objecte de la informació fou declarada exempta de responsabilitat.

Per aquestes raons, la notícia i el comentari vulneren el principi 2 del Codi Deontològic, perquè lesiona i menysprea la dignitat del senyor Illa.

De conformitat amb la ponència, el Ple del CIC adopta el següent

A C O R D:

- Que la informació i el comentari publicats en el diari El Mundo vulneren el criteri 2 del Codi Deontològic en tant que lesiona i menysprea la dignitat de la persona afectada.
- Que es notifiqui a les parts l'esmentada certificació

Expedient núm. 7/2006

ASSUMPTE: Escrit de queixa que el Director de l'Hospital Arnau de Vilanova de Lleida, senyor Victorià Peralta contra el Diari "La Mañana" per la publicació d'unes informacions sobre l'Arxiu d'Històries Clínicas de l'hospital, fet que considera que vulnera el Codi Deontològic.

ANTECEDENTS

El diari La Mañana, en la seva edició del passat 2 de febrer, publica una informació sobre el mal estat en el qual diu trobar-se l'Arxiu d'Històries Clínicas del dit hospital.

Totes les dades tenen el seu origen en un reportatge emès per La Mañana Televisió, amb imatges que ensenyen l'estat en el qual es troba l'Arxiu, aconseguides per dos reporters de l'emissora de televisió, acompanyats per dos treballadors de l'Hospital.

L'escrit del Director de l'hospital, en dos dels seus paràgrafs, diu textualment:

“L'arxiu d'històries Clíniques de l'Hospital, ben o mal classificat, conserva documentació confidencial que pertany als pacients del Centre. La Ley General de Sanidad, de 1986, i la Llei 21/2000, de 29 de desembre, sobre els drets d'informació concernents a la salut i l'autonomia del pacient, i la documentació clínica, estableixen de manera inequívoca el dret dels usuaris de la Sanitat a la confidencialitat i privacitat de les esmentades històries, l'arxiu de l'HUAV està tancat amb clau i la direcció de l'hospital limita l'accés i la consulta dels documents al personal degudament autoritzat.”

“L'accés clandestí i il·lícit a l'arxiu de documents confidencials d'un hospital és innecessari per facilitar informació als lectors o espectadors...”

AL.LEGACIONS

En les al·legacions, La Mañana i La Mañana TV, adjunten un Vídeo del reportatge emès i còpies de tot el publicat sobre el tema.

El Vídeo porta dos reportatges. El primer ensenya l'estat en el qual es troba l'Arxiu d'Històries Clíniques en aquell moment. El segon, fet exactament en el mateix lloc, mostra l'aspecte de l'Arxiu un mes després.

De les al·legacions fetes per escrit, el ponent tria i còpia textualment els següents paràgrafs per considerar-los fonamentals:

“A mitjans de gener d'enguany dos reporters de La Mañana TV, tenen coneixement a través de treballadors i ex-treballadors de l'Arxiu d'Històries Clíniques de l'Hospital Universitari Arnau de Vilanova de Lleida del “lamentable estat” en què es troba l'esmentat arxiu. Les fonts informants aporten fotografies de l'estat de les instal·lacions...”

“En dies posteriors els mateixos treballadors acompanyen als reporters de La Mañana Televisió a les instal·lacions de l'Arxiu, ubicades en el mateix Hospital Arnau de Vilanova, per tal d'enregistrar imatges de la situació. El treball es fa en horari laboral, en ple dia i mentre a les instal·lacions de l'Arxiu hi havia quatre treballadors que anaven fent la seva feina normalment.

Els reporters de La Mañana TV van accedir a l'Arxiu amb absoluta llibertat i sense amagar-se de res donat que no van haver de passar cap control d'accés i tampoc no hi havia cap guàrdia de seguretat...”

“Les imatges que es van enregistrar de l'estat de l'Arxiu van ser en tots els casos generals, amb especial cura que no es pogués identificar cap nom de les carpetes i expedients...”

“La Mañana TV va demanar , a través del Gabinet de Premsa de la delegació de Sanitat a Lleida, la versió de les Autoritats sanitàries sobre l'estat de l'Arxiu de l'Hospital Arnau de Vilanova. Ni el delegat de

Sanitat, Sebastià Barranco, ni cap altre responsable de l'Hospital van voler donar la seva versió davant les cameres i es van remetre a una nota que van fer pública al respecte i segons la qual l'arxiu estava "en procés de depuració de l'espai"....

"El reportatge elaborat per Gerard Martínez i Xavi Arnalot fou emès en el programa Més a prop de La Mañana TV el dia 1 de febrer al vespre."

"Un mes després de la publicació del reportatge, concretament el dia 3 de març, amb motiu d'una entrevista a La Mañana TV, el delegat de Sanitat a Lleida, Sebastià Barranco, convida els reporters a visitar l'Arxiu de l'Hospital Arnau de Vilanova. També hi van reporters de La Mañana.

El Director mèdic del centre acompanya els periodistes, juntament amb d'altre personal sanitari, i posa davant de les cameres (fotogràfiques i de vídeo). Les instal·lacions estan impecables. La Mañana ho publica l'endemà, dia 4 de març."

"Sis dies després, el 10 de març, la Junta de Personal de l'Hospital Arnau de Vilanova es queixa per les dificultats a accedir a l'Arxiu. Hi han posat guàrdies de seguretat."

"El treball periodístic va respectar curosament l'anonimat de les fonts que així ho van demanar i després de comprovar que hi havia motius per apel·lar al secret professional (el risc de represàlia laboral era més que evident). En canvi, les fonts que no exigien aquesta potestat surten perfectament identificades i es fan responsables de la seva denúncia".

"...la pròpia carta de denuncia del director de l'Hospital, Victorià Peralta, diu al principi del segon paràgraf que: "L'Arxiu d'Històries Clínicas de l'Hospital, BEN O MAL CLASSIFICAT, conserva..."

"És doncs evident i falta totalment a la veritat l'afirmació del director de l'Hospital, Victorià Peralta, que hi hagués un accés clandestí i il·lícit a l'arxiu de documents confidencials". A no ser que accedir a un lloc públic a ple dia, en plena jornada laboral i en companyia dels treballadors encarregats del servei sigui un exercici de clandestinitat."

PONÈNCIA

Malgrat que la queixa de l'Hospital Arnau de Vilanova faci referència a l'informe publicat en el diari La Mañana, aquest és només un resum del reportatge emès per La Mañana Televisió.

L'Hospital argumenta la seva queixa invocant el dret a la intimitat que mereix tot malalt i que la llei recull.

Vist el reportatge, no és possible distingir el nom de cap pacient, tot i fent ús de l'aturada d'imatge i l'ampliació d'un espai concret del

fotograma. Sembla que els operadors de camera varen tenir especial cura en això.

Només es veuen sobres grans, numerats i amb etiquetes de diferents colors que, se suposa, corresponen a un codi.

El que sí es veu constant i generosament és gran quantitat d'històries clíniques per terra, en el passadís que generen els diferents prestatges. Lògicament aquest material ha d'ésser trepitjat pels treballadors de l'Arxiu, al caminar per la zona. El ponent estima, com a dada d'aproximació, que el gruix de les històries que estan a terra té una alçada que es podria situar entre els trenta i quaranta centímetres en alguns punts de l'Arxiu.

Alguns dels sobres amb les notes del metge, radiografies i analítiques, es veuen força deteriorats, com a conseqüència de filtracions d'aigua, segons expliquen les persones que treballen o han treballat a l'Arxiu. Aquests mateixos treballadors demanen com a solució al problema creat per la manca d'espai, que totes les històries es digitalitzin.

Els dos treballadors que parlen, i treballen a l'Hospital, ho fan sense mostrar la cara i amb la veu distorsionada.

En el reportatge segon, emès per la Mañana Televisió i reproduït també en part pel diari La Mañana, fet un mes després, les mateixes instal·lacions de l'Arxiu es veuen netes i endreçades i sense cap historial per terra. Parlen els responsables de l'Hospital i diuen que, quan es va fer el primer reportatge, origen de la polèmica, s'estava procedint a una nova organització de l'Arxiu i que per això es trobava en aquelles condicions.

Segons el reportatge, el senyor Victorià Peralta, signant de la carta de denuncia adreçada al President de la demarcació de Lleida del Col·legi de Periodistes i traslladada al CIC, resulta ser el Gerent de l'Hospital i no el Director, com ell es presenta. Preguntat perquè hi havia tants i tants historials per terra, comenta que deurien caure o que algú els va fer caure expressament.

CONCLUSIONS

És evident que ens trobem davant d'un reportatge dels anomenats "d'investigació". I aquests treballs presenten sovint situacions delicades.

És cert que els reporters de La Mañana Televisió varen accedir a l'arxiu acompanyats per dos treballadors del mateix i van fer el seu treball mentre altres persones de l'arxiu feien la seva feina. Per tant, no es pot considerar com una acció clandestina. També és cert que no van demanar autorització als responsables del centre, com és costum en el desenvolupament normal del periodisme. Pot ser van donar prioritat a la filmació.

El punt número 6 del Codi Deontològic diu:

“Reconèixer a les persones individuals i/o jurídiques el seu dret a no proporcionar informació ni respondre preguntes, sense perjudici del deure dels periodistes a atendre el dret dels ciutadans a la informació. Aquest dret protegeix molt especialment l'estricta confidencialitat sobre la salut o la malaltia d'una persona com a nucli de la seva privacitat,...”

Aquesta referència a la intimitat, va ser curosament respectada pels reporters de La Mañana TV, doncs, com ja s'ha dit, en cap moment és possible llegir el nom d'un malalt en els Arxius de l'Hospital.

El mateix punt número 6, afegeix:

“Pel que fa a assumptes relacionats amb les administracions públiques, el dret fonamental a la informació ha de prevaler sempre per damunt de qualsevol restricció que vulneri injustificadament el principi de la transparència informativa a la qual estan obligades.”

El fet que els reporters entressin sense permís normatiu a l'Arxiu i cap responsable de l'Hospital en tingués notícia aquell mateix dia o en els següents, no estableix relació de concordança amb la cura que el mateix hospital defensa pel que fa a la privacitat dels informes i que és, en definitiva, de l'únic que en fa retret.

Malgrat aquests raonaments del ponent, aquest considera que en cas que s'hagués produït en el procediment de l'entrada a l'Arxiu alguna desviació ètica, sembla que queda sobradament compensada per la bondat dels resultats, que afecta directament a la salut pública lleidatana.

De conformitat amb la proposta de la ponència i segons les al·legacions el Ple del CIC adopta el següent

A C O R D:

En la lectura estricta del cas, l'actuació dels reporters de La Mañana Televisió no vulnera cap dels punts del Codi Deontològic del Consell de la Informació de Catalunya”.

Expedient núm. 14/2006

ASSUMPTE: Escrit de queixa de la senyora Mª Teresa Rojas per una notícia publicada el dia 31 de març de 2006 al Diari de Terrassa per considerar que dóna un tractament masclista de la informació, que vulnera el Codi Deontològic.

ANTECEDENTS

Amb data 4 d'abril, la Sra. Maria Teresa Rojas Pomar envia al Col·legi de Periodistes la fotocòpia d'una pàgina de “Diari de Terrassa” (edició

del 31 de març) la qual és traslladada al Consell de la Informació de Catalunya on s'informa del canvi de presidència a la "Penya Barcelonista 1900", càrrec que ha recaigut en la Sra. M. Carme Florensa. El titular diu així: *"Una mujer se sitúa al frente de la Peña 1900". L' avantítol, "Mari Carme Florensa es la primera presidenta de la entidad"*.

Segons la remitent de la queixa, Maria Teresa Rojas Pomar, ens trobem davant d'una notícia donada "amb caire masculista". La Sra. Rojas diu textualment: *"L'enfoc del periodista Sr. Antonio Losada està fora de lloc en destacar en lletres grosses i negres el sexe de la nova presidenta i en lletres petites i clares el seu nom, recalcant que és la primera presidenta. La Sra. Florensa és la sisena o setena persona que ocupa la presidència de la Peña 1900 que enguany ha celebrat el seu Cinquentenari de creació de l'entitat. La qual cosa els ho faig saber, per si fan alguna gestió davant el Diari de Terrassa que dirigeix la Sra. Anna Muñoz, una de les poques i primeres directores del diari"*.

PONÈNCIA

Segons la remitent, el presumpte "caire masculista" del titular rau, per tant, en que no es destaca pas el nom de la nova presidenta de la penya, si no el fet que sigui una dona. Aquesta apreciació ens portaria a preguntar-nos on és la notícia, quin és el fet noticable: si el canvi a la presidència o el sexe de qui a partir d'ara l'exercirà.

Des de l'òptica d'una actitud no discriminatòria –l'única adient, i exigible-, hem de dir que el fet que una dona presideixi una entitat no hauria de ser notícia. Tanmateix, la realitat ens indica que malgrat els grans avenços aconseguits en la lluita per la igualtat de sexes, la immensa majoria de càrrecs els exerceixen els homes. Per tant, i des del nostre punt de vista, que una dona hagi arribat a la presidència d'una penya futbolística –o de qualsevol entitat- sí que és noticable. No hauria de ser-ho, però ho és.

Hem d'afegir també que fins no fa gaire temps, l'afició al futbol es considerava patrimoni dels homes. Però això ha anat canviant i avui sembla que moltes dones s'interessin també per aquest fenomen de masses. Es tracta d'una evolució que destaquen tots els mitjans perquè es tracta d'un fet encara noticable. Com ho és, sigui dit de passada, que la presidència d'un club de futbol recaigui en una dona (cas del club Rayo Vallecano).

D'altra banda, tot i la gran importància que tenen els titulars d'una notícia –els quals sovint no es corresponen del tot amb el conjunt del text -, a l'hora de copsar les intencions del redactor –o redactora- cal llegir-se tota la informació. Si ho fem, veurem que en aquesta notícia diu: *"La entrada de Mari Carmen Florensa supone un hito histórico en el medio siglo de la peña ya que es la primera mujer que la preside. Esta vecina de Can Palet trae consigo una junta totalmente renovada y con una importante presencia femenina (cinco de los nueve miembros que la forman son mujeres)"* Més endavant, el redactor recull aquestes declaracions de la nova presidenta: *"Al principio quería formar una junta*

sólo de mujeres, porque las mujeres también entendemos de fútbol, pero resultaba muy complicado y luego incorporé a algunos hombres válidos". Sembla clar, per tant, que el fet de la presència femenina en aquesta penya és una qüestió prou important per la Sra. Mari Carme Florensa. Diguem que el sexe del nou president era un tema preponderant per la protagonista d'aquesta notícia, un fet que per si mateix justificaria el titular objecte d'anàlisi.

En virtut de tot això, el ponent no creu necessari fer cap mena de gestió davant el "Diari de Terrassa", com demana la Sra. Maria Teresa Rojas Pomar.

De conformitat amb la proposta de la ponència el Ple del CIC adopta el següent

A C O R D:

- Que no es considera necessari fer cap mena de gestió davant el "Diari de Terrassa", com demana la Sra. Maria Teresa Rojas Pomar, en tant que no es considera que s'hagi transgredit clarament el Codi Deontològic.
- Que es notifiqui a les parts implicades aquest acord per al seu coneixement."

ACORDS ADOPTATS EN REUNIÓ CELEBRADA EL DIA 14 DE DESEMBRE DE 2006

PUNTS PREVIS ALS ACORDS

FELICITACIO PELS NOUS CÀRRECS DE DOS DELS CONSELLERES DEL CIC

El secretari general dóna compte, a continuació, a la resta de consellers de la felicitació per part del CIC pel nomenament del conseller Xavier Batalla com a president del Centre Internacional de Premsa i de que el conseller Santiago Ramentol serà membre del Consell de la Audiovisual de Catalunya.

PROPOSTA INCORPORACIÓ AL CIC

Es proposa al CIC la integració de Juan Ramon González Cabezas, el qual va fer les bases del Codi Deontològic, com a membre CIC, i manifesten la seva conformitat.

QUEIXES SOBRE LES QUE S'HAN FET COMUNICAT ALS MITJANS

Es posa en coneixement dels assistents les queixes rebudes en relació als conceptes "immigrant il·legal" i a citar la nacionalitat d'un individu en una notícia quan no és un fet rellevant, segons es detalla a continuació:

Queixes relacionades amb les expressions “immigrant il·legal” o “il·legal”

- Nombre de queixes presentades al CIC: 36 queixes (fins al 20.11.06)
- Entitats o persones que han presentat les queixes:
SOS Racisme
Antoni Fernández Laborda
- Mitjans contra els quals s’han presentat les queixes:
Diari Qué!
Metro Directo
La Razón
20 Minutos
Canal 3/24
Informatiu Antena 3 Televisión
RNE
Telenotícies Cuatro
Telenotícies TV2
Diari ADN
Telenotícies TV1
Catalunya Informació
Ona Catalana
Informatiu TV3
Suplement El País semanal
El País

Queixes relacionades amb citar la nacionalitat dels individus com un fet rellevant en una notícia

- Nombre de queixes presentades al CIC: 16 queixes (fins al 20.11.06)
- Entitats o persones que han presentat les queixes:
SOS Racisme
Antoni Fernández Laborda
- Mitjans contra els quals s’han presentat les queixes:
Diari Qué!
RNE
El Mundo
Metro Directo
Diari 20 Minutos
Diari ADN

Expedient núm. 20/2006

ASSUMPTE: Escrit de queixa presentat al Consell de la Informació de Catalunya pel senyor José Brocal Martín contra el diari “La Mañana” per uns textos i unes fotos publicades a la portada i pàgines interiors del número corresponent al dia 1 de juliol del 2006 considerant que han infringit els criteris 1, 2, 3 i 9 del Codi Deontològic, atès que lesionen els seus drets fonamentals a l’honor, la intimitat i la pròpia imatge.

ANTECEDENTS

A la primera plana del diari de referència apareix el titular “*Gavín acusa a Ros de utilitzar a un militant del PSC para boicotearle*”, acompanyat de dues fotografies on apareix encerclat el cap d’una persona que resulta ser el senyor Brocal. A la pàgina 3, dedicada exclusivament al mateix tema, el titular diu: “*Gavín acusa a Ros de crear una trama sucia contra su persona*”, també amb dues fotos del senyor Brocal amb el cap destacat amb un cercle blanc. Al text de la crònica, signada per Montse Torres, així com als subtítols de la capçalera, es reproduïxen les acusacions de Gavín (president de la Diputació de Lleida i cap de l’oposició de Convergència i Unió a l’Alcaldia) contra el batlle socialista, Àngel Ros, en afirmar que “un militant activo del PSC” va boicotejar un acte on hi intervenia en Gavín. Tanmateix, els destacats assenyalen que la dita persona és la mateixa que apareixia a la postal enviada per l’alcalde amb motiu de l’any nou i que també se la podia veure als Camps Elisis i a un ple municipal.

El senyor Brocal admet que el “militant” identificat a les fotos és ell, i que malgrat que el seu nom no apareix, és evident que mitjançant la difusió de la seva imatge resulta fàcilment identificable per a moltes altres persones i més en un entorn tan reduït com Lleida.

D’altra banda, afegeix que del contingut de l’article es desprèn que el senyor Gavín l’acusa de ser un boicotejador dels seus actes públics, i la periodista signant ho amplia tot dient que el “militant” ja havia criticat anteriorment al senyor Gavín en un “to desafiant i provocador”. El senyor Brocal considera aquestes declaracions “gratuïtes i injustificades” així com “difamatòries” contra la seva persona, i es reserva la possibilitat d’endegar accions penals. Segons ell, el diari no ha estat neutral en donar la notícia i que contradiu la funció de mer transmissor del missatge. A més dels articles del CD esmentats, es refereix als preceptes de la Llei 22/2005 de la Comunicació Audiovisual de Catalunya, i a la Llei de Protecció a l’Honor i la Intimitat, i a la Llei de Premsa i Impremta.

AL.LEGACIONS

El diari “La Mañana”, mitjançant el director general de Publicacions, Josep Ramon Correal, presenta un plec d’al·legacions on assenyalava que el senyor Gavín, per avalar la seva denúncia contra l’alcalde de

Lleida, va fer arribar als mitjans de comunicació unes fotografies i divers material gràfic editat pel PSC on apareix la persona que, segons el líder de CiU, és utilitzada pels socialistes per “boicotejar-lo”, declaracions i fotos reproduïdes pels mitjans de comunicació, i també per “La Mañana”, el dia 1 de juliol del 2006.

La informació, segons les al·legacions, es limita a recollir els fets i a posar entre cometes aquelles paraules textuais del senyor Gavín, és perfectament fonamentada i no conté cap data imprecisa. Pel que fa a la suposada vulneració sobre la pròpia intimitat i imatge, diu que tot allò que ha estat publicat fa referència a actes i actuacions públiques, sense intromissions a la vida privada ni a la vida familiar del demandant, que és vocal de l'executiva de l'Agrupació Local de Lleida del PSC, i coordinador del Grup de Treball de la Gent Gran del mateix partit. Tanmateix se significa sovint en actes públics, com ara la conferència del senyor Gavín a la Universitat de Lleida, que fou el desencadenant de la polèmica.

El diari uneix a les al·legacions fins a vuit proves: la primera és un llistat de noms de les executives d'agrupacions locals del PSC, on hi figura el senyor Brocal com a vocal de Lleida; les proves 2, 6, 7 i 8 són fotos on també hi apareix; les proves 3 i 4 reproduïxen sengles cartes seves a “La Mañana”, una tractant temes urbanístics i de recolzament a José Montilla l'altra. “La Mañana” entén, per últim, que no ha infringit ni vulnerat cap dels preceptes invocats pel senyor Brocal.

PONÈNCIA

Amb la obvia excepció de reserva en el cas de que l'autor de la queixa acudeixi als tribunals, la qual cosa deixaria al marge al Consell de la Informació, la ponència fa les següents consideracions:

El tractament que “La Mañana” ha fet sobre el tema motiu de la queixa sembla esbiaixat, atès que ha publicat la versió d'una de les parts (el senyor Gavín) sense contrastar-la amb la del senyor Brocal, i sense tenir en compte l'article 1 del CD pel que fa a evitar tota confusió a distorsió deliberada entre els fets i opinions i interpretacions. Així, va publicar les fotos facilitades pel senyor Gavín sense demanar-li que concretés el nom de la persona encerclada que, d'aquesta manera, figura públicament com un esvalotador professional sense cap possibilitat de defensa. L'encerclament, d'altra banda, està fora de lloc, i més en un seguit de documents visuals fora de context, per més que siguin fotos fetes en llocs públics. Com argumenta el lector, és prou conegut al seu entorn com per no passar inadvertit malgrat que no es publiqui el seu nom.

Tampoc ha tingut cura el diari amb l'article 2, que demana “difondre únicament informacions fonamentades, evitant en tot cas afirmacions o dades imprecises i sense base suficient que puguin lesionar o menysprear la dignitat de les persones i provocar dany o descrèdit injustificat (...) De la mateixa manera no ha estat observat l'article 10 quan diu: “Observar escrupolosament el principi de presumpció

d'innocència...” encara que no es tracti, en aquest cas, de informacions i opinions relatives a causes o procediments penals en curs. En conseqüència, la ponència entén que les informacions de “la Mañana” del 1 de juliol del 2006 titulades “*Gavín acusa a Ros de utilitzar a un militant del PSC para boicotearle*” vulneren els articles 1, 2 i 10 del CD.

De conformitat amb la proposta de la ponència i segons les al·legacions el Ple del CIC adopta el següent

A C O R D:

El diari La Mañana ha vulnerat els criteris 1, 2 i 10 del Codi Deontològic en les informacions publicades el passat dia 1 de juliol de 2006.

* * * *

**RESOLUCIONS DE LA PRESIDÈNCIA ADOPTADES DURANT
L'ANY 2006 (escrits no admesos a tràmit, traslladats o adoptats per la
presidència)**

REUNIO PLE CIC 15 DE MARÇ DE 2006

Expedient núm. 5/2005

ASSUMPTE: Escrit de queixa de l'Associació Sant Tomàs-PARMO contra el setmanari La Marxa, la revista gratuïta Més! Notícies i el bisetmanari El 9 Nou per haver publicat en 21 i 24 de gener de 2005 uns articles que fan referència a la violació d'una noia amb discapacitació, els quals consideren que vulneren els criteris 9, 10 i 11 del Codi Deontològic.

El Ple del CIC aprova la resolució de la presidència que diu textualment:

“Donat que en data 31 de març de 2005 es van demanar al·legacions als mitjans de referència i que només s'ha obtingut resposta per escrit del diari 9 Nou, mentre que la revista gratuïta Més! Notícies va indicar per via telefònica que dels continguts de la publicació s'encarregava el setmanari La Marxa, i que aquest no ha fet les corresponents al·legacions.

Atès que en les al·legacions del diari El 9 Nou s'exposa a grans trets el següent:

- Que el diari va protegir la intimitat de la víctima i no va publicar el nom ni inicials de la noia, no va incloure en la informació el grau de disminució psíquica ni física que tenia la víctima i que va silenciar el lloc on els presumptes agressors l'havien coneguda, perquè hi anava freqüentment i li havia vist molta gent.
- Que va protegir la intimitat dels presumptes agressors donat que només va publicar les inicials dels detinguts, no va dir res del seu origen ètnic i es va parlar en tot moment de detinguts i no de culpables utilitzant el condicional.
- Que va contrastar els fets, a través de fonts policials i properes a la víctima, i que el diari va fer posteriorment el seguiment obtenint la versió dels detinguts a través dels seus advocats.

Donat que l'Associació Sant Tomàs Parmo considera que els tres mitjans de referència han vulnerat el criteri 10 del Codi Deontològic i per part del diari La Marxa i la revista Més! Notícies també el criteri 9 del mateix Codi.

Aquesta presidència resol:

- Que un cop analitzat el contingut de l'escrit de queixa i les al·legacions presentades pel diari El 9 Nou, no es pot considerar que

aquest mitjà hagi vulnerat el Codi Deontològic en cap dels seus criteris, atès que ha respectat en tot moment la intimitat de la víctima i la presumpció d'innocència dels detinguts.

- Que pel que fa al diari La Marxa i per extensió la revista Més! Notícies, tot i que no s'encarrega directament dels continguts però n'és responsable també d'allò que es publica a les seves pàgines, sí que han vulnerat els criteris 9 i 10 del Codi Deontològic en tant que publiquen detalls que poden identificar a la víctima perfectament i no respecten la seva situació de vulnerabilitat aportant fins i tot el grau d'incapacitat. A més, aporten informació sobre els detinguts sense respectar que el principi de presumpció d'innocència tenint en compte que hi ha un procediment penal en curs. “

Es posa en coneixement dels assistents que la revista Més! va trucar a la secretaria del CIC per informar-se sobre la resolució que havia rebut i manifesta que contactarà amb el diari La Marxa, per demanar explicacions de perquè no va fer al·legacions donat que els continguts de la revista els fa aquest diari. Igualment prenen nota d'aquest avís per tenir més cura en reiterades ocasions, al ser responsables de la publicació.

Expedient núm. 47/2005

ASSUMPTE: Escrit de queixa de SOS Racisme contra el diari Qué! (29.9.5 i 13.10.05) per la utilització de la paraula “mafia” relacionada amb la immigració, ús que vulnera segons la entitat, el criteri 12 del Codi Deontològic donat que els lectors poden interpretar el concepte “immigració” amb delinqüència.

El Ple del CIC aprova la resolució de la presidència que diu textualment:

“Atès que es va passar a consulta el motiu de la queixa (i de la oberta amb el número d'expedient 48/2005) a l'Institut d'Estudis Catalans i a la Real Academia Española donat que es fonamentava en la utilització per part dels mitjans de comunicació d'un terme filològic; i que el CIC va demanar a aquestes entitats que informessin sobre si tenen previstes unes preceptives per casos com aquest.

Donat que en data 25 de novembre de 2005 el senyor Guillermo Rojo, secretari de la Real Academia Española, en resposta a la consulta feta pel CIC, va contestar que sobre conceptes que sintetitzen el pensament de la societat, però que el seu sentit és diferent del que recull el Diccionari, el treball que realitza la Academia és exclusivament lingüístic i, en conseqüència, estima que aquests altres aspectes queden fora del seu àmbit de competència.

Donat que en data 23 de desembre de 2005 el senyor Joan Martí, president de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans va

adreçar un escrit on destaca que la qüestió que es planteja ultrapassa les funcions de l'IEC com a acadèmia de la llengua.

Fa, però, les següents manifestacions, a títol personal:

“Certament, hem observat que, des de fa uns vint anys, les petites embarcacions en què arribaven, i arriben encara, molts immigrants africans a les costes de l'Estat espanyol foren designades amb el nom de “pateras” (mot castellà que, segons alguns, significa “barca petita per a caçar ànecs” = patos). Alguns diaris catalans van traduir el terme per “pastera” (“embarcació petita, de fons pla sense carena”). Tanmateix, el llenguatge periodístic ha ampliat el sentit d'aquest terme fins a designar qualsevol embarcació (bot, llanxa, veler, etc.), que transporta immigrants sempre amuntegats. A partir d'aquest significat, el concepte s'ha estès a “camions pastera”, “pisos pastera”, etc. indicant alhora el transport (o la residència) d'immigrants i l'amuntegament de persones.

Des d'un punt de vista estrictament lingüístic aquests sentits figurats són perfectament normals i funcionen seguint uns mecanismes semàntics i estilístics habituals. Aquestes expressions poden suscitar dubtes quant al bon gust, però de cap manera sobre la seva normalitat lingüística”.

“En referència a l'altra consulta, sobre l'ús inapropiat del terme “màfia”, tampoc no té cap implicació estrictament lingüística. Segons argumenten els representants de SOS Racisme, sembla que l'ús de “màfia” en el cas dels qui ajuden els immigrants a traslladar-se a Espanya és inapropiat, perquè són simples transportistes o intermediaris sense implicacions mafioses. En canvi, els periodistes que utilitzen el terme “màfia” deuen estar-ne prou segurs, per referir-s'hi d'aquesta manera. Ara: examinada així, aquesta qüestió ultrapassa l'àmbit lingüístic i entra de ple en l'àmbit jurídic. Com a acadèmia de la llengua, l'IEC no té cap argument en contra de l'ús del terme “màfia” en aquests casos: és una qüestió bàsicament legal o jurídica.”

D'acord amb la documentació recopilada en l'expedient i tenint en compte que no és necessari posar-ho en consideració del mitjà per tractar-se d'un terme lingüístic utilitzat per la majoria de mitjans.

Aquesta presidència resol:

- Que no hi ha prou fonaments per considerar que el diari Qué! hagi vulnerat el Codi Deontològic al utilitzar el terme “màfies”, tenint en compte que l'aplicació que dona el diari no és estrictament lingüística i que no suposa un tracte discriminatori vers els immigrants.
- Que es posi en coneixement de SOS Racisme i del mitjà aquesta resolució per al seu coneixement. “

Expedient núm. 48/2005

ASSUMPTE: Escrit de queixa de SOS Racisme contra els diaris 20 Minutos, Metro Directe i El Periódico de Catalunya per la utilització de la expressió “pisos patera” pel fet que consideren que s’està creant un nou gir lingüístic que contribueix a aprofundir en els estereotips que poden tenir els lectors de la immigració i que pot vulnerar el criteri 12 del Codi Deontològic.

El Ple del CIC aprova la resolució de la presidència que diu textualment:

“Atès que es va passar a consulta el motiu de la queixa (i de la oberta amb el número d’expedient 47/2005) a l’Institut d’Estudis Catalans i a la Real Academia Española donat que es fonamentava en la utilització per part dels mitjans de comunicació d’un terme filològic; i que el CIC va demanar a aquestes entitats que informessin sobre si tenen previstes unes preceptives per casos com aquest.

Donat que en data 25 de novembre de 2005 el senyor Guillermo Rojo, secretari de la Real Academia Española, en resposta a la consulta feta pel CIC, va contestar que sobre conceptes que sintetitzen el pensament de la societat, però que el seu sentit és diferent del que recull el Diccionari, el treball que realitza la Academia és exclusivament lingüístic i, en conseqüència, estima que aquests altres aspectes queden fora del seu àmbit de competència.

Donat que en data 23 de desembre de 2005 el senyor Joan Martí, president de la Secció Filològica de l’Institut d’Estudis Catalans va adreçar un escrit on destaca que la qüestió que es planteja ultrapassa les funcions de l’IEC com a acadèmia de la llengua.

Fa, però, les següents manifestacions, a títol personal:

“Certament, hem observat que, des de fa uns vint anys, les petites embarcacions en què arribaven, i arriben encara, molts immigrants africans a les costes de l’Estat espanyol foren designades amb el nom de “pateras” (mot castellà que, segons alguns, significa “barca petita per a caçar ànecs” = patos). Alguns diaris catalans van traduir el terme per “pastera” (“embarcació petita, de fons pla sense carena”). Tanmateix, el llenguatge periodístic ha ampliat el sentit d’aquest terme fins a designar qualsevol embarcació (bot, llanxa, veler, etc.), que transporta immigrants sempre amuntegats. A partir d’aquest significat, el concepte s’ha estès a “camions pastera”, “pisos pastera”, etc. indicant alhora el transport (o la residència) d’immigrants i l’amuntegament de persones.

Des d’un punt de vista estrictament lingüístic aquests sentits figurats són perfectament normals i funcionen seguint uns mecanismes semàntics i estilístics habituals. Aquestes expressions poden suscitar dubtes quant al bon gust, però de cap manera sobre la seva normalitat lingüística”.

D'acord amb la documentació recopilada en l'expedient i tenint en compte que no és necessari posar-ho en consideració del mitjà per tractar-se d'un terme lingüístic utilitzat per la majoria de mitjans.

Aquesta presidència resol:

- Que no hi ha prou fonaments per considerar que els diaris 20 Minutos, Metro Directe i El Periódico de Catalunya hagin vulnerat el Codi Deontològic al utilitzar el terme "pisos patera", tenint en compte que l'aplicació que donen els mitjans no és estrictament lingüística i que no suposa un tracte discriminatori vers els immigrants.
- Que es posi en coneixement de SOS Racisme i dels mitjans aquesta resolució per al seu coneixement. "

Expedient núm.50/2005

ASSUMPTE: Escrit de queixa de Enric Subiño per una imatge publicada al diari El Periódico el dia 22 de novembre en la qual apareix una fotografia d'un home adult que sosté una nena morta.

El diari "El Periodico" en resposta a l'escrit del CIC traslladant la queixa fa les següents consideracions:

"Entre els principis que regeixen la tasca de Redacció d'El Periodico de Catalunya i que estan recollits en l'Estatut de Redacció hi figura: "Es respectarà la intimitat de les persones, sobretot en casos que generin situacions d'aflicció (...). I també "Hi haurà una cura especial en el tractament d'informacions que afectin menors (...)"

Cal però recordar que és funció social dels mitjans de comunicació, a més d'informar, el denunciar. Des de la pràctica d'una informació responsable, pensem que hem de donar totes les dades necessàries per a la comprensió dels fets. En aquest sentit es va considerar que la fotografia publicada permetia una millor comprensió del fet".

Vist l'escrit de queixa i les al·legacions del diari, el Ple del CIC adopta el següent

A C O R D:

- Es valora positivament la resposta del director del diari que va tenir en compte des d'un principi la conveniència de la publicació d'aquesta imatge, tot i que finalment va decidir publicar-la com a denúncia d'una situació que no quedava prou reflectida en la informació escrita.
- Cal, però, fer la recomanació al mitjà de que, malgrat la funció social dels mitjans de comunicació, cal tenir una especial amb el tractament de la informació que pugui afectar als menors per que pot vulnerar el Codi Deontològic de la professió periodística.

Expedient núm. 51/2005

ASSUMPTE: Escrit de queixa del senyor Antoni Fernández contra el diari “El Mundo” per la utilització de la expressió “immigrantes guerrilleros” en una informació publicada el dia 10.11.05, expressió que no considera rigorosa i que pot vulnerar el criteri 12 del Codi Deontològic.

El Ple del CIC aprova la resolució de la presidència que diu textualment:

“Atès que de l'estudi de l'article objecte de la queixa no es desprèn que s'hagi vulnerat el Codi Deontològic atès que la expressió “immigrantes-guerrilleros” s'insereix en el context d'un article ben fonamentat i estructurat en el qual s'exposa la situació que pateix França de revolta social.

Aquesta presidència resol:

- Que l'article publicat pel diari “El Mundo” no ha vulnerat el Codi Deontològic.
- Que en tot cas, hi ha hagut una falta de cura en el moment d'escollir la expressió “immigrantes guerrilleros” la qual pot portar a confusió per part dels lectors.
- Que es doni compte a les parts implicades per al seu coneixement i als efectes oportuns”.

Expedient núm. 52/2005

ASSUMPTE: Escrit de queixa del senyor A. Fernández contra els diaris El Mundo, ABC i La Vanguardia per incloure la nacionalitat (“gitano”) en les seves informacions, quan no és un fet rellevant per la notícia.

Escrit de queixa del senyor A.Fernández contra el diari El País per incloure la nacionalitat en un titular publicat en data 20.11.05, fet que vulnera el criteri 12 del Codi Deontològic.

El Ple del CIC aprova la resolució de la presidència que diu textualment:

Atès que ambdues queixes presentades els dies 1 i 12 de desembre de 2005 respectivament es refereixen al mateix assumpte i que la tramitació en aquest cas és la mateixa.

De conformitat amb els antecedents obrants a la Fundació relacionats amb el mateix tema, i considerant que és d'aplicació l'acord que ja es va prendre en data 20 d'octubre de 1997.

Aquesta presidència resol:

1. Que la utilització per part dels mitjans sobre els que es formula la queixa de paraules com “gitano”, “rumano” o conceptes relacionats per

designar en titulars o notícies a un individu o banda d'individus que han comès actes delictius és discriminatòria.

2. Que quan el tractament que donen els mitjans de comunicació a les informacions entra dins d'un context discriminatori a fi de cridar l'atenció del lector, el que es provoca, com en aquest cas, és que els ciutadans tinguin una actitud negativa respecte al fet migratori i als immigrants.

3. Que els diaris referits a l'assumpte han vulnerat el criteri 12 del Codi Deontològic.

4. El CIC recomana als mitjans de comunicació que actuïn "amb especial responsabilitat i rigor en el cas d'informacions o opinions amb continguts que puguin suscitar discriminacions per raons de gènere, raça, creences o extracció social o cultural", es a dir, evitant-se en tot cas les generalitzacions i l'etiquetatge de les persones per trets diferencials, ja siguin ètnics, religiosos, econòmics o socials".

5. Que es doni compte a la direcció dels mitjans de l'esmentada resolució així com a la persona que formula la queixa. "

Expedient núm. 53/2005

ASSUMPTE: Escrit de queixa del senyor Antoni Fernández per unes fotografies publicades en el diari "ABC" en dates 1.11.05 i 2.11.05, on apareixen immigrants en situació d'afflicció, dolor o vulnerabilitat, les quals poden haver vulnerat el criteri 9 del Codi Deontològic.

El Ple del CIC aprova la resolució de la presidència que diu textualment:

"Atès que l'escrit de queixa acompanya les esmentades fotografies publicades pel dia pretenen il·lustrar unes informacions relacionades amb l'arribada d'immigrants a les costes espanyoles.

Donat que la selecció de les fotografies no ha estat del tot encertada i que s'ha pretès cridar l'atenció del lector amb la seva publicació.

Aquesta presidència resol:

- Que es traslladi a la direcció del mitjà l'esmentada queixa per al seu coneixement i per que tingui més elements de judici en futures ocasions a l'hora d'escollir les imatges que han d'il·lustrar les informacions.

- Manifestar a les parts que, tot i que la elecció de la fotografia no ha estat del tot encertada, no hi ha prou fonaments com per considerar que es vulneri el Codi Deontològic tenint en compte que no es desprèn que hi hagi cap tipus de discriminació. "

Expedient núm. 55/2005

ASSUMPTE: Escrit de queixa del senyor A. Fernández contra el diari La Vanguardia per la publicació d'una fotografia en data 9.11.05 al considerar que la elecció de la imatge, on surt un policia i un immigrant amb les dues mans aixecades i que en una porta un cordó o collaret,

no ha estat encertada i que pot vulnerar el criteri 12 del Codi Deontològic.

El Ple del CIC aprova la resolució de la presidència que diu textualment:

Atès que segons el reclamant la imatge “convida a pensar en la conflictivitat i l’agressivitat de l’immigrant com una realitat que no és la general”.

Donat que, tal i com comenta la queixa, es tracta d’una imatge d’arxiu i que en aquest cas s’ha tingut una falta de cura en la seva elecció sense tenir en compte que la necessitat de posar elements gràfics en una informació per donar-li més atractiu no pot portar a ferir la sensibilitat dels lectors.

Aquesta presidència resol:

- Que es traslladi a el diari La Vanguardia l’escrit de queixa i la fotografia que el motiva i demanar a la direcció del mitjà que la necessitat de posar elements gràfics per il·lustrar una notícia i que li doni més atractiu visual al text, no porti a ferir la sensibilitat dels lectors, tenint en compte que al tractar-se d’una imatge d’arxiu és el mitjà qui la selecciona.
- Donar compte de l’esmentada resolució a les parts.

Expedient núm. 56/2005

ASSUMPTE: Escrit de queixa del senyor A. Fernández per una fotografia de Mohamed Haddad (persona acusada d’implicació als fets de l’11M i que no va ser declarada culpable) publicada en el diari El País en data 12.11.05, amb la qual es pot haver vulnerat el criteri 10 del Codi Deontològic.

El Ple del CIC aprova la resolució de la presidència que diu textualment:

Segons manifesta el reclamant, “del text de la notícia el periodista ens fa saber que no hi ha cap mena de prova que vinculi aquesta persona amb els lamentables fets de l’11-M. Malgrat això, insereix la fotografia d’una persona que ni ha estat declarada culpable ni se’n té cap mena d’indici de que ho sigui, i que, a més, ha facilitat mostres del seu ADN que no coincideixen amb les que es té dels autors del delictes”.

Tenint en compte que el criteri 10 del Codi Deontològic assenyala que cal “observar escrupolosament el principi de presumpció d’innocència en les informacions i opinions relatives a causes o procediments penals en curs”.

Aquesta presidència resol:

- Que el diari El País ha vulnerat el criteri 10 del Codi Deontològic al publicar la fotografia d’un acusat quan encara no s’ha demostrat la seva culpabilitat.

- Traslladar a la direcció del mitjà per al seu coneixement l'esmentada resolució i la còpia de l'escrit de queixa per tal de que es tingui cura a l'hora de seleccionar els elements gràfics que han de figurar en una informació.

Expedient núm. 57/2005

ASSUMPTE: Escrit de queixa del Sr. Josep Font, com a director general de Justícia Juvenil de la Secretaria de Serveis Penitenciaris, Rehabilitació i Justícia demanant la intervenció del CIC per un article del Diari de Girona titulat "Carta al Jutge de menors" el qual considera que vulnera els criteris 1 i 2 del Codi Deontològic.

Vist l'escrit de queixa i les al·legacions rebudes pel Diari de Girona el Ple acorda que al tractar-se d'un article d'opinió el qual apareix publicat a la corresponent secció del diari, no es pot considerar que es vulneri el Codi Deontològic ni en el criteri 1 donat que sí que hi ha una distinció entre fets i opinions, ni en el criteri 2 donat que aquest criteri és aplicable en el cas d'informacions publicades i no d'opinions fetes per un col·laborador. Així mateix, s'acorda que es certifiqui a les parts per al seu coneixement.

Expedient núm. 1/2006

ASSUMPTE: Escrits de queixa del senyor G. Lastras i el senyor A. Fernandez respectivament per la publicació al diari Qué! en portada i pàgines interiors unes informacions referents a l'arribada de nens iraquians malalts de la guerra, al nostre país, les quals poden vulnerar els criteris 6, 9 i 11 del Codi Deontològic.

Vistos els diversos escrits de queixa presentats en diferents dates sobre el mateix assumpte, però d'informacions relacionades amb una campanya que està promovent al diari Qué! sota el títol "El avió de la vida", els membres del CIC consideren que tot i que ha hagut una falta de cura a l'hora de publicar fotografies de menors en situacions d'aflicció o dolor, cal valorar la intenció positiva i solidària que ha tingut el mitjà a l'hora de posar en marxa aquesta campanya.

No obstant, i tenint en compte que no s'ha rebut resposta per part del diari a la petició d'al·legacions, el Ple del CIC acorda que es traslladi al mitjà les queixes presentades per que les tingui en consideració recomanant-li una major cura en el tractament de la informació de conformitat amb el criteri 11 del Codi Deontològic.

Expedient núm. 2/2006

ASSUMPTE: Escrit de queixa del senyor Antoni Fernández contra el diari “El Mundo” per la publicació d’una notícia en data 28 de desembre amb el títol “Justicia regulará el uso de pulseras electrónicas para delitos graves” per citar la nacionalitat d’un sospitós d’haver comès un delictes.

El Ple del CIC aprova la resolució de la presidència que diu textualment:

“Tenint en compte que el motiu de la queixa ja s’ha tractat en reiterades ocasions per part del Consell de la Informació de Catalunya i que segons el CIC són d’aplicació els acords adoptats anteriorment.

Aquesta presidència resol:

1. Que la utilització per part del diari de paraules com “marroquí” o conceptes relacionats per designar en titulars o notícies a un individu o banda d’individus que han comès actes delictius és discriminatòria.
2. Que quan el tractament que donen els mitjans de comunicació a les informacions entra dins d’un context discriminatori a fi de cridar l’atenció del lector, el que es provoca, com en aquest cas, és que els ciutadans tinguin una actitud negativa respecte al fet migratori i als immigrants.
3. El CIC recomana als mitjans de comunicació que actuïn “amb especial responsabilitat i rigor en el cas d’informacions o opinions amb continguts que puguin suscitar discriminacions per raons de gènere, raça, creences o extracció social o cultural”, es a dir, evitant-se en tot cas les generalitzacions i l’etiquetatge de les persones per trets diferencials, ja siguin ètnics, religiosos, econòmics o socials”.
4. Que es doni compte de l’esmentada resolució en el proper Ple del CIC i que es notifiqui a les parts.”

Expedient núm. 3/2006

ASSUMPTE: Escrit de queixa del senyor Antoni Fernández Laborda contra el diari Qué! per la publicació d’un titular a la portada que diu “El 2006 empieza a tiros” per presentar la notícia de forma exagerada, alarmista i fomentar la por.

El Ple del CIC aprova la resolució de la presidència que diu textualment:

“Atès que segons manifesta el reclamant considera que amb aquest titular s’ha vulnerat el criteri 1 del Codi Deontològic que diu “observar sempre una clara distinció entre els fets i opinions o interpretacions, evitant tota confusió o distorsió deliberada d’ambdues coses, així com la difusió de conjectures i rumors com si es tractés de fets”.

Aquesta presidència resol:

- Que el diari “Qué!” amb l’objectiu de cridar l’atenció del lector ha escollit un titular que fora del seu context, pot confondre i crear alarma

a les persones que llegeixen la notícia, tot i que s'entén que hi ha un sentit figurat en el mateix i no és literal el seu significat. S'entén, per això, que s'ha vulnerat el criteri 1 del Codi Deontològic.

- Considerar que s'ha buscat el sensacionalisme de la notícia, més encara pel fet que aquest titular ocupa un gran espai a la portada.
- Que d'acord també amb el 'Manual d'estil sobre el tractament de les minories ètniques als mitjans de comunicació social' editat pel Col·legi de Periodistes de Catalunya, cal evitar crear inútilment conflictes i dramatitzar-los, donat que l'opinió dels lectors s'acaba convertint també en negativa."

Expedient núm. 4/2006

ASSUMPTE: Escrit de queixa de SOS Racisme contra el diari Què! per publicar en data 9 de gener de 2006 una notícia que contenia la frase: "Una banda juvenil desvalija otro tren en Francia. Una veintena de chicos de raza negra, de los que trece han sido detenidos...", considerant que el diari ha vulnerat el criteri 12 del Codi Deontològic.

El Ple del CIC aprova la resolució de la presidència que diu textualment:

"Tenint en compte que el motiu de la queixa ja s'ha tractat en reiterades ocasions per part del Consell de la Informació de Catalunya i que segons el CIC són d'aplicació els acords adoptats anteriorment.

Aquesta presidència resol:

1. Que la utilització per part del diari del concepte "raza negra" o similar per designar en titulars o notícies a un individu o banda d'individus que han comès actes delictius és discriminatòria.
2. Que quan el tractament que donen els mitjans de comunicació a les informacions entra dins d'un context discriminatori a fi de cridar l'atenció del lector, el que es provoca és que els ciutadans tinguin una actitud negativa respecte als immigrants.
3. El CIC recomana als mitjans de comunicació que actuïn "amb especial responsabilitat i rigor en el cas d'informacions o opinions amb continguts que puguin suscitar discriminacions per raons de gènere, raça, creences o extracció social o cultural", es a dir, evitant-se en tot cas les generalitzacions i l'etiquetatge de les persones per trets diferencials, ja siguin ètnics, religiosos, econòmics o socials".
4. Que segons el Manual d'estil sobre el tractament de les minories ètniques als mitjans de comunicació social editat pel Col·legi de Periodistes de Catalunya, no s'ha d'incloure aspectes com el color de la pell si no és estrictament necessari per a la comprensió global de la notícia, aspecte que en aquesta notícia no es necessari precisar,
5. Que es doni compte de l'esmentada resolució en el proper Ple del CIC i que es notifiqui a les parts."

Expedient núm. 5/2006

ASSUMPTE: Escrit de queixa de SOS Racisme contra el diari Metro per una notícia de data 2 de gener de 2006 que contenia la frase “A primera hora de la tarde de ayer había sido detenido un hombre de étnia gitana como supuesto autor del homicidio”.

El Ple del CIC aprova la resolució de la presidència que diu textualment:

“Tenint en compte que el motiu de la queixa ja s’ha tractat en reiterades ocasions per part del Consell de la Informació de Catalunya i que segons el CIC són d’aplicació els acords adoptats anteriorment.

Aquesta presidència resol:

1. Que la utilització per part del diari del concepte “gitano” o similar per designar en titulars o notícies a un individu o banda d’individus que han comès actes delictius és discriminatòria.
2. Que quan el tractament que donen els mitjans de comunicació a les informacions entra dins d’un context discriminatori a fi de cridar l’atenció del lector, el que es provoca és que els ciutadans tinguin una actitud negativa respecte als immigrants.
3. El CIC recomana als mitjans de comunicació que actuïn “amb especial responsabilitat i rigor en el cas d’informacions o opinions amb continguts que puguin suscitar discriminacions per raons de gènere, raça, creences o extracció social o cultural”, es a dir, evitant-se en tot cas les generalitzacions i l’etiquetatge de les persones per trets diferencials, ja siguin ètnics, religiosos, econòmics o socials”.
4. Que segons el Manual d’estil sobre el tractament de les minories ètniques als mitjans de comunicació social editat pel Col·legi de Periodistes de Catalunya, no s’ha d’incloure aspectes com el grup ètnic si no és estrictament necessari per a la comprensió global de la notícia, aspecte que en aquesta notícia no es necessari precisar.
5. Que es doni compte de l’esmentada resolució en el proper Ple del CIC i que es notifiqui a les parts.”

Expedient núm. 6/2006

ASSUMPTE: Escrit de queixa del senyor G. Vargas contra el diari AVUI per un peu de foto i una imatge publicats el dia 7 de febrer de 2006, per considerar que vulneren el criteri 2 i l’annex 1 del Codi Deontològic en una notícia titulada “L’atac a un agent augmenta el malestar a la Guàrdia Urbana” relacionada amb el desallotjament d’una penya anarquista que participava en una festa.

El Ple del CIC aprova la resolució de la presidència que diu textualment:

“Vist l’escrit de queixa, el qual acompanya l’article de referència, on els reclamants manifesten en primer lloc que la informació mostrada en el peu de foto no està fonamentada, que no concorda amb el què estava succeint i que és clarament una dada imprecisa que lesiona la dignitat dels joves que apareixen a la fotografia.

Així mateix, també consideren que la imatge ha estat manipulada per haver tapat la cara de dues persones i que vulnera l’annex 1 del Codi Deontològic.

Atès que en referència al peu de foto que diu textualment “Uns joves s’encaren amb uns agents després del desallotjament de la penya anarquista”, s’entén per “encarar-se”, segons diu el Diccionari de la Llengua Catalana de l’Institut d’Estudis Catalans el següent:

«Posar (algú) cara a cara amb un altre. Plantar cara. Agafar un desig intens»

I que en aquest sentit, i segons els fets exposats a la queixa, es pot entendre que els joves al insistir en les causes per les quals no poden passar pel carrer davant la prohibició de la guàrdia urbana s’estan posant cara a cara amb la guàrdia urbana, tal i com s’il·lustra en la imatge.

Per aquest motiu en cap cas es pot entendre que el diari no hagi fet bé al interpretar la situació.

Atès que pel que fa a la manipulació de la imatge publicada, sí que és lícit modificar o desenfocar alguns elements sobretot en aquest cas, en què el diari ha optat per tapar les cares de les persones que apareixen en primer pla amb la intenció de que no se’ls hi reconeixin i preservar la seva identitat.

Aquesta presidència resol:

- Que no s’ha trobat cap element significatiu al peu de foto que apareix en l’article del diari AVUI de data 7 de febrer com per considerar que el mitjà hagi vulnerat el criteri 2 del Codi Deontològic.
- Que pel que fa a la distorsió realitzada en el rostre de les persones que apareixen a la fotografia, el diari ha actuat de manera correcta, donat que ha respectat la identitat de les persones i ha procurat que no se les pugui identificar.
- Donar compte d’aquesta resolució a les parts implicades i traslladar l’expedient al proper Ple del CIC per a la seva aprovació.”

REUNIO PLE CIC 28 DE JUNY DE 2006

Expedient núm. 8/2006

ASSUMPTE: Escrit de queixa del senyor Antoni Fernández contra el diari Qué! per publicar en data 23 de gener de 2006 una notícia que contenia la frase: “Un total de 37 varones de raza negra, entre ellos al menos un menor de edad, fueron interceptados ayer al sur de Tenerife

cuando trataban de llegar a la costa en patera.”, considerant que el diari ha vulnerat el criteri 12 del Codi Deontològic.

Tenint en compte que el motiu de la queixa ja s'ha tractat en reiterades ocasions per part del Consell de la Informació de Catalunya i que segons el CIC són d'aplicació els acords adoptats anteriorment.

Aquesta presidència resol:

6. Que la utilització per part del diari del concepte “raza negra” o similar per designar en titulars o notícies a un individu o banda d'individus que han comès actes delictius és discriminatòria.

7. Que quan el tractament que donen els mitjans de comunicació a les informacions entra dins d'un context discriminatori a fi de cridar l'atenció del lector, el que es provoca és que els ciutadans tinguin una actitud negativa respecte als immigrants.

8. El CIC recomana als mitjans de comunicació que actuïn “amb especial responsabilitat i rigor en el cas d'informacions o opinions amb continguts que puguin suscitar discriminacions per raons de gènere, raça, creences o extracció social o cultural”, es a dir, evitant-se en tot cas les generalitzacions i l'etiquetatge de les persones per trets diferencials, ja siguin ètnics, religiosos, econòmics o socials”.

9. Que segons el Manual d'estil sobre el tractament de les minories ètniques als mitjans de comunicació social editat pel Col·legi de Periodistes de Catalunya, no s'ha d'incloure aspectes com el color de la pell si no és estrictament necessari per a la comprensió global de la notícia, aspecte que en aquesta notícia no és necessari precisar,

Que es doni compte de l'esmentada resolució en el proper Ple del CIC i que es notifiqui a les parts.

Expedient núm. 9/2006

ASSUMPTE: Escrit de queixa del senyor Antoni Fernández contra el diari “Qué!” (31.1.06), “20 Minutos” (20.1.06) i “Metro” per incloure per l'origen de les persones de les quals parla quan es tracta d'una informació que no té rellevància per comprendre la notícia, fet que pot vulnerar el Codi Deontològic.

Escrit de queixa contra el diari Qué! presentat pel senyor Antoni Fernández per un article de data 20.1.06 pel mateix assumpte de referència.

Escrit de queixa contra el diari Metro per un article publicat el dia 25.1.06 sobre el mateix assumpte de referència.

Tenint en compte que el motiu de les diferents queixes ja s'han tractat en reiterades ocasions per part del Consell de la Informació de Catalunya i que segons el CIC són d'aplicació els acords adoptats anteriorment.

Aquesta presidència resol:

1. Que la utilització per part del diari de paraules com “boliviano”, “pareja rumana”, “xinés” o conceptes relacionats per designar en titulars o notícies a un individu o banda d’individus que han comès actes delictius és discriminatòria.
2. Que quan el tractament que donen els mitjans de comunicació a les informacions entra dins d’un context discriminatori a fi de cridar l’atenció del lector, el que es provoca, com en aquest cas, és que els ciutadans tinguin una actitud negativa respecte al fet migratori i als immigrants.
3. El CIC recomana als mitjans de comunicació que actuïn “amb especial responsabilitat i rigor en el cas d’informacions o opinions amb continguts que puguin suscitar discriminacions per raons de gènere, raça, creences o extracció social o cultural”, es a dir, evitant-se en tot cas les generalitzacions i l’etiquetatge de les persones per trets diferencials, ja siguin ètnics, religiosos, econòmics o socials”.
4. Que es doni compte de l’esmentada resolució en el proper Ple del CIC i que es notifiqui a les parts.

Expedient núm. 10/2006

ASUMPTE: Escrit de queixa de PSC Cerdanyola per la publicació per part de l’Ajuntament de Cerdanyola d’un butlletí que consideren que no respecte la pluralitat política i social fent un ús partidista del mateix i electoralista.

Vist l’escrit de queixa presentat pel PSC Cerdanyola vers un exemplar publicat per l’Ajuntament de Cerdanyola.

Atès que no s’ha trobat en la documentació presentada fonaments concrets que permetin considerar que s’hagi vulnerat el Codi Deontològic i que no hi ha cap criteri contingut en el mateix que pugui afectar en aquest assumpte.

Aquesta presidència resol:

- Que no es pot considerar que el butlletí publicat per l’Ajuntament de Cerdanyola vulneri el Codi Deontològic de la professió periodística perquè no s’ajusta a cap dels criteris continguts en aquest.
- Que s’informi als reclamants i es procedeixi al seu arxiu.

Expedient núm. 11/2006

ASSUMPTE: Escrit de queixa del senyor Antoni Fernández contra el diari “Qué!” (14.2.06) per un article en el qual es fa esment de l’origen de la persona de la qual es parla quan no és un fet rellevant en la notícia.

Tenint en compte que el motiu de les diferents queixes ja s’han tractat en reiterades ocasions per part del Consell de la Informació de

Catalunya i que segons el CIC són d'aplicació els acords adoptats anteriorment.

Aquesta presidència resol:

1. Que la utilització per part del diari de paraules com “colombiano”, o conceptes relacionats per designar en titulars o notícies a un individu o banda d'individus que han comès actes delictius és discriminatòria.
2. Que quan el tractament que donen els mitjans de comunicació a les informacions entra dins d'un context discriminatori a fi de cridar l'atenció del lector, el que es provoca, com en aquest cas, és que els ciutadans tinguin una actitud negativa respecte al fet migratori i als immigrants.
3. El CIC recomana als mitjans de comunicació que actuïn “amb especial responsabilitat i rigor en el cas d'informacions o opinions amb continguts que puguin suscitar discriminacions per raons de gènere, raça, creences o extracció social o cultural”, es a dir, evitant-se en tot cas les generalitzacions i l'etiquetatge de les persones per trets diferencials, ja siguin ètnics, religiosos, econòmics o socials”.
4. Que es doni compte de l'esmentada resolució en el proper Ple del CIC i que es notifiqui a les parts.

Expedient núm. 12/2006

ASSUMPTE: Escrit de queixa del senyor Antoni Fernández contra el diari “ADN” per dues informacions publicades els dies 3 i 13 de març i de 2006 en les quals es fa esment de l'origen de la persona de la qual es parla quan no és un fet rellevant en la notícia.

Escrit de queixa contra el diari “Qué” per un article publicat el dia 13 de març, sobre el mateix assumpte.

Tenint en compte que el motiu de les diferents queixes ja s'han tractat en reiterades ocasions per part del Consell de la Informació de Catalunya i que segons el CIC són d'aplicació els acords adoptats anteriorment.

Aquesta presidència resol:

1. Que la utilització per part del diari de paraules com “bosnio”, “colombiano”, “melillenses musulmanes” o conceptes relacionats per designar en titulars o notícies a un individu o banda d'individus que han comès actes delictius és discriminatòria.
2. Que quan el tractament que donen els mitjans de comunicació a les informacions entra dins d'un context discriminatori a fi de cridar l'atenció del lector, el que es provoca, com en aquest cas, és que els ciutadans tinguin una actitud negativa respecte al fet migratori i als immigrants.
3. El CIC recomana als mitjans de comunicació que actuïn “amb especial responsabilitat i rigor en el cas d'informacions o opinions amb continguts que puguin suscitar discriminacions per raons de gènere,

raça, creences o extracció social o cultural”, es a dir, evitant-se en tot cas les generalitzacions i l’etiquetatge de les persones per trets diferencials, ja siguin ètnics, religiosos, econòmics o socials”.

4. Que es doni compte de l’esmentada resolució en el proper Ple del CIC i que es notifiqui a les parts.

Expedient núm. 13/2006

ASSUMPTE: Escrit de queixa del sr. Antoni Fernández Laborda per una informació emesa a Telecinco el dia 1 d’abril de 2006 on es fa esment de l’origen de les persones de les quals es parla, quan no és un fet rellevant en la notícia.

Tenint en compte que el motiu de les diferents queixes ja s’han tractat en reiterades ocasions per part del Consell de la Informació de Catalunya i que segons el CIC són d’aplicació els acords adoptats anteriorment.

Aquesta presidència resol:

1. Que la utilització per part del diari de paraules com “chilenos” o conceptes relacionats per designar en titulars o notícies a un individu o banda d’individus que han comès actes delictius és discriminatòria.
2. Que quan el tractament que donen els mitjans de comunicació a les informacions entra dins d’un context discriminatori a fi de cridar l’atenció del lector, el que es provoca, com en aquest cas, és que els ciutadans tinguin una actitud negativa respecte al fet migratori i als immigrants.
3. El CIC recomana als mitjans de comunicació que actuïn “amb especial responsabilitat i rigor en el cas d’informacions o opinions amb continguts que puguin suscitar discriminacions per raons de gènere, raça, creences o extracció social o cultural”, es a dir, evitant-se en tot cas les generalitzacions i l’etiquetatge de les persones per trets diferencials, ja siguin ètnics, religiosos, econòmics o socials”.
4. Que es doni compte de l’esmentada resolució en el proper Ple del CIC i que es notifiqui a les parts.

Expedient núm. 15/2006

ASSUMPTE: Escrit de queixa del senyor Antoni Fernández contra el diari “ADN” per una notícia de data 11 d’abril en la qual es cita l’origen de la persona de la qual es parla quan no és un fet rellevant en la notícia.

Escrit de queixa contra el “El Periodico de Catalunya” per una notícia publicada el dia 16 d’abril, sobre el mateix assumpte.

Tenint en compte que el motiu de les diferents queixes ja s’han tractat en reiterades ocasions per part del Consell de la Informació de Catalunya i que segons el CIC són d’aplicació els acords adoptats anteriorment.

Aquesta presidència resol:

1. Que la utilització per part del diari de paraules com “alabanokosovar”, “colombiana” o conceptes relacionats per designar en titulars o notícies a un individu o banda d'individus que han comès actes delictius és discriminatòria.
 2. Que quan el tractament que donen els mitjans de comunicació a les informacions entra dins d'un context discriminatori a fi de cridar l'atenció del lector, el que es provoca, com en aquest cas, és que els ciutadans tinguin una actitud negativa respecte al fet migratori i als immigrants.
 3. El CIC recomana als mitjans de comunicació que actuïn “amb especial responsabilitat i rigor en el cas d'informacions o opinions amb continguts que puguin suscitar discriminacions per raons de gènere, raça, creences o extracció social o cultural”, es a dir, evitant-se en tot cas les generalitzacions i l'etiquetatge de les persones per trets diferencials, ja siguin ètnics, religiosos, econòmics o socials”.
- Que es doni compte de l'esmentada resolució en el proper Ple del CIC i que es notifiqui a les parts.

Expedient núm. 16/2006

ASSUMPTE: Escrit de queixa del sr. Antoni Fernández Laborda per un titular aparegut al diari Qué! el dia 14 d'abril de 2006 que diu textualment: “En España es imposible que ocurra un nuevo Chernobil”, tenint en compte que es dona per vàlida una opinió com si es tractés d'una informació, fet que vulneraria el criteri 1 del Codi Deontològic.

Vist l'escrit de queixa i l'article en el qual la periodista del diari titula l'article amb una de les afirmacions fetes per un expert, el sots-director de emergències del Consejo de Seguridad Nuclear, sense respectar les normes d'estil periodístiques, per tractar-se d'opinions.

Atès que el criteri 1 del Codi Deontològic especifica que “s'ha d'observar sempre una clara distinció entre els fets i opinions o interpretacions, evitant tota confusió o distorsió deliberada d'ambdues coses, així com la difusió de conjectures i rumors com si es tractés de fets”.

Aquesta presidència resol:

- Que hi ha hagut una falta de cura per part del diari a l'hora de titular la informació donat que pot crear confusió en el lector el fet d'incloure la opinió d'un expert en un titular com es tractés d'un fet contrastat i objectiu i per tant el diari Qué! ha vulnerat el Codi Deontològic en el seu criteri 1.
- Que no es tracta d'una vulneració deontològica greu pel fet que en el subtítol s'aclareix que el contingut del titular és una opinió. En tot cas,

el diari ha de procurar ajustar-se a les normes d'estil periodístiques i a l'ètica professional que regula la professió.
Que es doni compte a la direcció del diari i al reclamant de l'esmentada resolució per que prengui nota d'aquesta recomanació.

REUNIO PLE CIC 14 DE DESEMBRE DE 2006

Expedient núm. 19/2006

ASSUMPTE: Escrit de queixa del senyor Antoni Fernández contra el Canal 3/24 i el diari ADN per incloure per l'origen de les persones de les quals parla quan es tracta d'una informació que no té rellevància per comprendre la notícia, fet que pot vulnerar el Codi Deontològic.

Tenint en compte que el motiu de les diferents queixes ja s'han tractat en reiterades ocasions per part del Consell de la Informació de Catalunya i que segons el CIC són d'aplicació els acords adoptats anteriorment.

Aquesta presidència resol:

10. Que la utilització per part del diari de paraules com "romanesos", "famílies gitanes", o conceptes relacionats per designar en titulars o notícies a un individu o banda d'individus que han comès actes delictius és discriminatòria.

11. Que quan el tractament que donen els mitjans de comunicació a les informacions entra dins d'un context discriminatori a fi de cridar l'atenció del lector, el que es provoca, com en aquest cas, és que els ciutadans tinguin una actitud negativa respecte al fet migratori i als immigrants.

12. El CIC recomana als mitjans de comunicació que actuïn "amb especial responsabilitat i rigor en el cas d'informacions o opinions amb continguts que puguin suscitar discriminacions per raons de gènere, raça, creences o extracció social o cultural", es a dir, evitant-se en tot cas les generalitzacions i l'etiquetatge de les persones per trets diferencials, ja siguin ètnics, religiosos, econòmics o socials".

13. Que es doni compte de l'esmentada resolució en el proper Ple del CIC i que es notifiqui a les parts.

El Ple del CIC aprova l'esmentada resolució de la presidència.

Expedient núm. 21/2006

ASSUMPTE: Escrit de queixa de SOS Racisme contra el diari ABC per un article signat pel senyor Antonio Burgos el dia 30 d'agost de 2006 i titulat "Mami, qué avión tiene el negro", per utilitzar un llenguatge vexatori i lesiu pels immigrants.

S'acorda recordar la postura del CIC sobre els temes d'immigració però cal tenir en compte que es tracta d'un article d'opinió amb una forta càrrega irònica.

* * * *

COMUNICATS ALS MITJANS DE COMUNICACIÓ

EL CONSELL DE LA INFORMACIÓ DE CATALUNYA, DONAT EL NOMBRE DE QUEIXES RELACIONADES AMB LA UTILITZACIÓ GENERALITZADA PER PART DELS MITJANS DE COMUNICACIÓ DE LA NACIONALITAT DE LES PERSONES COM UN FET RELLEVANT EN UNA NOTÍCIA, VOL MANIFESTAR QUE:

- La utilització per part dels mitjans audiovisuals de paraules i conceptes relacionats amb la nacionalitat o llocs de procedència per designar en titulars a un individu o banda d'individus que han comès actes delictius és discriminatòria.
- Quan el tractament que donen els mitjans de comunicació a les informacions pot entrar dins d'un context discriminatori a fi de cridar l'atenció del lector, el que es provoca és que els ciutadans tinguin una actitud negativa respecte al fet migratori i als immigrants.
- El CIC recomana als mitjans de comunicació que actuïn amb especial responsabilitat i rigor en el cas d'informacions o opinions amb continguts que puguin suscitar discriminacions per raons de gènere, ètnies, creences o extracció social o cultural, es a dir, evitant-se en tot cas les generalitzacions i l'etiquetatge de les persones per trets diferencials, ja siguin ètnics, religiosos, econòmics o socials". En tot cas, si el mitjà considera que la nacionalitat dels protagonistes és noticable, i sempre per tal de no fomentar en el receptor impulsos discriminatoris, el CIC recomana que aquesta dada s'esmenti sempre, siguin d'on siguin els autors dels fets descrits.

Tenint en compte que aquesta doctrina figura des de el primer moment entre els principis reconeguts en el Codi Deontològic de la professió periodística a Catalunya els mitjans de comunicació haurien de vetllar a fi d'evitar les nombroses queixes entorn al mateix assumpte.

Barcelona, 24 de juliol de 2006

· ACORDS ADOPTATS PEL PATRONAT DE LA FCIC

REUNIÓ DE DATA 14 DE MARÇ DE 2006

S'informa sobre l'estat de comptes de l'any 2005 segons caixa de la compte d'ordre del Banc de Sabadell. El detall de l'estat de comptes de dit exercici és el següent:

ESTAT DE COMPTES ANY 2005

* Segons quadre de caixa de la compte del Banc Sabadell

- Saldo a 31.12.04
(segons extracte del banc
i estat de comptes 2004) 1.386,81 €

INGRESSOS EFECTIUS DE PATROCINADORS

- Cobrat entre l'1-1-05 i el 30.12.05
de l'any 2002 836,62 €
- Cobrat entre l'1-1-05 i el 30.12-05
de l'any 2003 435,03 €
- Cobrat entre l'1-1-05 i el 30.12.05
de l'any 2004 892,68 €
- Cobrat entre l'1.1.05 i el 30.12.05
de l'any 2005 46.866,87 €
- Interessos BANCARIS 2005 31,71 €
- Altres ingressos 43 €

TOTAL INGRESSOS EFECTIUS	50.492,72 €
---------------------------------	--------------------

TOTAL DESPESES EFECTIVES	50.050,30 €
---------------------------------	--------------------

RESULTAT DE L'ANY (<i>quadrat amb el balanç del compte corrent del Banc de Sabadell en data 30.12.05</i>)	442,42 €
--	-----------------

DESGLOSSAMENT DE LES PARTIDES

• **INGRESSOS EXERCICI ANY 2005**

COBRAMENTS PENDENTS D'EXERCICIS ANTERIORS A 1.01.05

DE L'ANY 2002

EL TEMPS (Ed. País Valencià, S.A.)	418,31 €
INTRACATALÒNIA	418,31 €
TOTAL	836,62 €

DE L'ANY 2003

EL TEMPS	435,03 €
TOTAL	435,03 €

DE L'ANY 2004

COPE CATALUNYA	892,69 €
INTRACATALÒNIA	446,34 €
EL TEMPS	446,34 €
TOTAL	1.785,37 €

COBRAT ENTRE 1.01.05 I 31.12.05

DE L'ANY 2002

EL TEMPS	418,31 €
INTRACATALÒNIA	418,31 €
TOTAL	836,62 €

DE L'ANY 2003

EL TEMPS	435,03 €
TOTAL	435,03 €

DE L'ANY 2004

INTRACATALONIA	446,34 €
EL TEMPS	446,34 €
TOTAL	892,68 €

TOTAL COBRAT ANYS 2002-2004	2.164,33 €
------------------------------------	-------------------

FACTURAT ANY 2005 (AMB IVA)

ABC Catalunya	921,25 €
AVUI (Premsa Catalana, S.A.)	1.381,88 €
DIARI DE GIRONA	788,44 €
DIARI DE SABADELL (Vallesana de Publicaciones, S.A.)	460,62 €
DIARI DE TERRASSA (J.S. Soria, S.L.)	460,62 €
EL 9 NOU (Premsa d'Osona, S.A.)	921,25 €
EL MUNDO (Impresiones de	921,25 €

Catalunya, S.A.)	
EL MUNDO DEPORTIVO	1.842,52 €
EL PAÍS	2.763,78 €
EL PERIÓDICO (Ed. Primera Plana)	2.763,78 €
EL PUNT	921,25 €
EL TEMPS (Ed. País Valencia, S.A.)	460,62 €
LA MAÑANA (Diari de Ponent, S.A.)	460,62 €
LA VANGUARDIA	2.763,78 €
REGIÓ 7 (Ed. Intercomarcales, S.A.)	921,25 €
SEGRE	921,25 €
SPORT (Ed. Deportivas Catalanas, S.A.)	1.842,52 €
CATALUNYA RÀDIO	921,25 €
COM RÀDIO (Ag. Comunicació Local)	921,25 €
COPE Catalunya (R. Popular, S.A.)	921,25 €
ONDA RAMBLA CATALUNYA	921,25 €
Ràdio Nacional de Espanya	921,25 €
SER Catalunya (Sociedad Española de Radiodifusión, S.A.)	921,25 €
BTV (Informació i Comunicació de Barcelona, S. A.)	921,25 €
CORPORACIÓ CATALANA DE RADIO I TELEVISIÓ (TV3)	2.763,78 €
TVE	2.763,78 €
INTRACATALONIA	460,62 €
AGÈNCIA EFE	1182,65 €
EUROPA PRESS Catalunya	1182,65 €
ASS. CATALANA DE LA PREMSA COMARCAL	460,62 €
APPEC	460,62 €
UPIFC (Unió de Prof. de la Imatge i Fotografia de Cat.)	191,92 €
COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA	9.061,92 €
METRO DIRECTE	2373,59 €
TRIBUNA MARESME	460,62 €
ARAN INFORMACION	460,62 €
Associació de Mitjans de Com. Local (Sants-Montjuic-radio i la Marina)	460,62 €
MOLA TV	460,62 €
Segre Ràdio	460,62 €
Lleida Televisió	921,25 €
Taula de Comunicació	460,62 €
CANVI 16	460,62 €
Editorial de Periodistes (El Triangle ...)	921,25 €
DEBARRIS (l'Independent de Gràcia i Independent de Barberà)	460,62 €
El Camp de Tarragona	460,62 €
Olot Televisió	921,25 €

Ràdio Olot	460,62 €
Iniciativas Digital Media (IDM)	921,25 €
Diari Blanc i Blau	460,62 €
Localia TV	921,25 €
Catalunya Informació (augment de l'aportació)	818,75 €
Televisió Comtal (2005, abona la meitat)	460,62 €
TOTAL	59.820,02 €

COBRAT FINS AL 31.12.05

AVUI (Premsa Catalana, S.A.)	1.381,88 €
DIARI DE SABADELL (Vallesana de Publicaciones, S.A.)	460,62 €
DIARI DE GIRONA	788,44 €
DIARI DE TERRASSA (J.S. Soria, S.L.)	460,62 €
EL 9 NOU (Premsa d'Osona, S.A.)	921,25 €
EL MUNDO (Impresiones de Catalunya, S.A.)	921,25 €
EL MUNDO DEPORTIVO	1.842,52
EL PAÍS	2.763,78 €
EL PERIÓDICO (Ed. Primera Plana)	2.763,78 €
EL PUNT	921,25 €
LA MAÑANA (Diari de Ponent, S.A.)	460,62 €
LA VANGUARDIA	2.763,78 €
REGIÓ 7 (Ed. Intercomarcales, S.A.)	921,25 €
SPORT (Ed. Deportivas Catalanas)	1.842,52 €
CATALUNYA RÀDIO	921,25 €
COM RÀDIO (Ag. Comunicació Local)	921,25 €
ONDA RAMBLA Catalunya	921,25 €
Ràdio Nacional de Espanya	921,25 €
CORPORACIÓ CATALANA DE RADIO I TELEVISIÓ (TV3)	2.763,78 €
TVE	2.763,78 €
AGENCIA EFE	1.182,65 €
EUROPA PRESS CATALUNYA	1182,65 €
INTRACATALONIA	460,62 €
ASS. CATALANA DE LA PREMSA COMARCAL	460,62 €
APPEC	460,62 €
METRO DIRECTE	2.373,59 €
TRIBUNA MARESME	460,62 €
Associació de Mitjans de Com. Local (Sants-Montjuic-radio I la Marina)	460,62 €
Taula de Comunicació	460,62 €
CANVI 16	460,62 €
DEBARRIS (l'Independent de Gràcia i Independent de Barberà)	460,62 €

El Camp de Tarragona	460,62 €
Mola TV	460,62
Lleida Televisió	921,25
Radio Segre	460.62
Diari SEGRE	921,25
SER	921,25
UPIFC	191,92
El Temps	460,62
Catalunya Ràdio (més aportació)	818,75
Col.legi de Periodistes de Catalunya	4.400 €
TOTAL:	46.866,87

• **DESPESES EXERCICI 2005**

- Despeses PENDENTS corresponents a l'any 2004 que figuren a l'any 2005

Seguretat Social	1.251,48 €
IRPF	1.078,09 €
Lloguers novembre/desembre 2004	419,78 €
Subministraments novembre/desembre 2004	419,78 €
TOTAL _____	3.169,13 €

DESPESES EFECTIVES EXERCICI ANY 2005

PERSONAL ADMINISTRATIU	
Sous fixos i salaris	18.797,97 €
Seguretat Social (empresa i treballador)	7.318,74 €
TOTAL: _____	26.116,71 €

Impostos

IRPF	2.747,46 €
IVA	6.719,01 €
Impost de Societats	0 €
Cànon Generalitat	30 €

TOTAL: _____ **9.496,47 €**

LLOGUER I MANTENIMENT

Lloguer Rbla. Catalunya 10 4-4 (gener- setembre 2005)	1.949,44 €
Subministraments (telèfon, electricitat, aigua) (gener- setembre 2005)	1.949,44 €
Despeses telèfon directe i ADSL	891,01 €
Reparacions i conservació	0 €
Neteja (gener-octubre 2005)	270,45 €
Mobiliari d'oficina	0 €

TOTAL: _____ **5.060,35 €**

MATERIALS DIVERSOS

Material d'oficina i informàtic	285,35 €
Correspondència	173,46 €
Servei d'impremta	522,69 €
Equip informàtic i web	1845,56 €
Llibres i anuaris	0 €
Fotocòpies	75,63 €

TOTAL: _____ **2.902,69 €**

Despeses Patronat i CIC

Despeses transport	0 €
Representació	0 €
Servei administració	777,22 €
Notaries, gestoria, auditoria	1.461,59 €

TOTAL: _____ **2.238,81 €**

Altres despeses i imprevistos

(despeses bancaries)	4,11 €
Impostos corresponents a l'any 2001	1.062,03 €

TOTAL DESPESES EFECTIVES

ANY 2005 _____ **50.050,30 €**

ANNEX ESTAT DE COMPTES ANY 2005

INGRESSOS PENDENTS DE COBRAMENT

Despeses corresponents a l'any 2005 que S'ABONEN al gener de l'any 2006

- Lloguers (octubre a desembre)	1.299,62 €
- Neteja (novembre- desembre)	36 €
- IRPF 4rt trimestre (despesa que es paga al gener)	1.105,68 €
- Seguretat social desembre (despesa que es paga al gener)	764,70 €
- Administració (2º semestre 05)	
- Correspondència (2º semestre 05)	957,58 €
TOTAL	4.163,58 €

Aportació pendent del Col·legi de Periodistes de Catalunya abonada al gener de 2006

Aportació pendent CPC 4.661,92 €

El Ple del Patronat dóna per aprovats els comptes corresponents a l'exercici 2005.

El president i el secretari general assenyalen que en relació amb els comptes presentats per l'auditoria per a l'any 2005 hi ha hagut una recuperació i que el resultat final ha estat de 6.202,72 €, esperant que es pugui solventar el dèficit de l'any 2004 el qual ascendia a 14.941,77 €, fet que mereix l'aprovació dels patrons.

PRESSUPOST

Així mateix, queda aprovat per unanimitat el pressupost corresponent a l'any 2006 segons la previsió feta i tenint en compte els increments corresponents de l'IPC. Es detallen les xifres exposades sobre dit pressupost als annexos.

CONSELLER LLORENÇ GOMIS

El president dóna compte per que consti en acta de la mort del patró i conseller Llorenç Gomis, qüestió que va ser profundament sentida pels membres de la Fundació i que va quedar explicitada en una carta adreçada a Roser Bofill, esposa del conseller i patró. Aquesta va expressar el seu agraïment pel condol. A la revista El Ciervo va figurar un extracte de l'expressada carta. La baixa de Llorenç Gomis serà coberta en el moment oportú.

RENOVACIÓ DE PATRONAT

S'agraeix a Josep Maria Blanco, actual degà de la Facultat de Ciències de la Comunicació de la UAB, la seva incorporació al Patronat de la FCIC, el qual accepta el càrrec de patró en substitució del patró Marcial Murciano.

També es dóna compte de que Salvador Alsius que formava part del CIC com a conseller donat que ha estat nomenat degà dels estudis de Periodisme de la UPF, ha acceptat el càrrec de patró de la Fundació en substitució de Jaume Guillemet, encara que no li ha estat possible assistir a la reunió per

compromisos professionals. La seva acceptació del càrrec consta en escrit presentat per la Universitat Pompeu Fabra.

Igualment, es dóna compte de l'escrit d'acceptació del càrrec de patrona de l'actual degana del Col·legi d'Advocats de Barcelona en substitució de Jaume-Alonso Cuevillas, tot i la seva impossibilitat d'assistir a la reunió per un altre compromís amb l'ICAB.

Tenint en compte els canvis produïts en el Patronat, procedeix a la renovació dels esmentats càrrecs i que siguin comunicats a la Direcció General de Dret i Entitats Jurídiques per tal que siguin inscrites les modificacions en la composició del Patronat en el Registre de Fundacions. Els vocals assistents es donen per informats i manifesten la seva conformitat, aprovant les gestions que siguin convenients per a procedir a la modificació.

PROPOSTES PER A LA CELEBRACIÓ DEL X ANIVERSARI DEL CIC

Es dóna compte de que el conseller Manuel Parés ha presentat la seva proposta per a la celebració del 10 aniversari del Consell de la Informació de Catalunya, la qual destaca les següents possibles accions:

Elaboració d'un llibre sobre el desenvolupament històric del CIC, amb les resolucions més rellevants i la avaluació per part dels seus membres de la tasca feta.

Tramesa del Codi Deontològic als periodistes col·legiats o no.

Sessions informatives a les Facultats de Ciències de la Comunicació de Catalunya.

Enviament del llibre, Codi i text per a mitjans, institucions públiques i institucions privades més significatives.

Respecte als ciutadans, proposar als mitjans la publicació gratuïta d'un text sobre el paper i la necessitat de la deontologia periodística.

Relacions amb la AIPCE i la Press Complaints Commission.

Al marge de la proposta del conseller, també s'apunta a la reunió la possibilitat de realitzar unes taules rodones sobre les problemàtiques de la informació, la presentació del Consell de la Informació de Catalunya a les diferents facultats de periodisme de Catalunya; i queda oberta la presentació d'altres projectes per part dels membres del Patronat

La presidència donarà compte als membres del CIC d'aquests projectes per que puguin afegir altres propostes i estructurar un programa d'actuacions.

RATIFICACIÓ ACORDS PLE CIC

Passen a ratificació els expedients que van entrar dins de l'ordre del dia del Ple del CIC celebrat el dia 13 de desembre de 2005, els quals són aprovats per unanimitat.

REUNIÓ DE DATA 14 DE DESEMBRE DE 2006

INGRESSOS I DESPESES PERIODE GENER-OCTUBRE 2006 I

APROVACIÓ PRESSUPOST PROVISIONAL

S'informa sobre els ingressos i despeses del CIC en el període de gener a octubre de 2006, els quals són aprovats.

Igualment, s'aprova el pressupost provisional en les seves línies generals. La secretaria general informa que quan es pugui disposar del

definitiu, pendent de l'IPC i dels comptes de l'any 2006, ho comunicarà al Patronat i si aquests donen la seva conformitat serà el que s'aplicarà. La previsió és que si no hi ha entrebancs pugui quedar pràcticament liquidat el dèficit dels darrers anys.

INSCRIPCIÓ DE MODIFICACIONS EN EL PATRONAT

La secretaria general informa que ja figuren inscrits en el Registre de Fundacions de la Direcció General de Dret i Entitats Jurídiques de la Generalitat de Catalunya els canvis en el Patronat amb excepció del degà del Col·legi de Periodistes de Catalunya, Josep Maria Huertas, pels canvis recents en el sí del CPC, però que en breu es procedirà a modificar-ho.

ACTES CELEBRATS PEL CIC EN EL SEU X ANIVERSARI

La presidència dóna compte dels actes de celebració del X aniversari del Consell de la Informació de Catalunya, entre els quals es troben la taula rodona del dia 20 d'octubre sota el títol "Les queixes a la premsa. La veu de les ONG's" la qual va permetre que ONG's reflexionessin sobre l'important paper dels mitjans de comunicació en la seva funció social i exposar les equivocacions que acostumen a fer aquests. El CIC també va celebrar un dinar el dia 30 de novembre de 2006, conjuntament amb el Col·legi de Periodistes de Catalunya, amb els mitjans de comunicació que van signar el protocol de constitució del CIC. Així mateix, el president i secretari general informen de que s'estan realitzant unes visites a les universitats catalanes amb estudis de periodisme per tal donar a conèixer la història i activitats del CIC. El proper dilluns, es visitarà la Universitat Ramon Llull i quedaran pendents per problemes d'agenda la Universitat de Vic, de Girona i la UPF.

Queda pendent, per últim, una taula rodona sota el títol "Amors i odís a la premsa" que es farà el proper dia 23 de gener de 2007 a la Pedrera. El president convida als patrons a assistir-hi i a donar difusió a la mateixa.

RATIFICACIÓ ACORDS PLE CIC

El Patronat ratifica els acords presos pel CIC en les passades reunions de dates 15 de març i 28 de juny de 2006.

▪ **RESSENYES DELS ACORDS DEL CIC CORRESPONENTS A L'ANY 2005**

Expedient núm. 11.2004

Demanda: M. Coderch es queixa contra el periodista del diari AVUI, Alfons Quintà, per dos articles que fan referència a dades d'enquestes realitzades a l'Iraq, els quals poden haver vulnerat els criteris 2 i 3 del CD. Considera que les dades emprades són parcials i s'interpreten de forma tendenciosa i que mostren una manca d'honestedat informativa.

Al·legacions: El diari ha renunciat a formular-les.

Ponència: En primer lloc, no es tracta d'una informació emesa pel diari a través d'un periodista, sinó que l'autor de l'article valora una sèrie de dades, traient unes conclusions, per la qual cosa no es pot considerar vulnerat el criteri 2 del CD.

D'altra banda, en la mesura que l'objecte de la queixa versa sobre opinions i no sobre fets, la rectificació no s'escau. Les opinions no estan sotmeses al cànon de la veracitat, tot i que el diari hauria pogut permetre exercir el dret de la rèplica al seu lector.

Acord: El Ple del CIC acorda que no s'ha vulnerat el CD tot i que el diari podia haver recollit la rèplica del reclamant respecte a les opinions emeses pel periodista.

Expedient núm. 17.2004

Demanda: El senyor J.O. Font, de la Plataforma Ciutadana de Castellar contra el feixisme per una notícia publicada pel diari 20 Minutos que no s'ajusta a la realitat en imputar una actuació que no practiquen com és el tema de les patrulles urbanes.

Al·legacions: Entre d'altres qüestions, el director del diari manifesta que el nom de la entitat no estava registrada com a tal en el moment de fer la informació i cap de les persones entrevistades sabien com anomenar a la plataforma, citant diversos noms. En relació a les patrulles "urbanes" assenyala que sobre la informació facilitada al redactor els representants ja coneixien el tractament que se li donaria a la notícia i que no es va rebre cap indicació fins a l'endemà de sortir la notícia publicada.

Ponència: Es considera que hi ha hagut una falta de cura donant el nom de la Plataforma amb majúscules i com a nom consolidat i no pas com a provisional per aclarir conceptes al lector. En relació a la utilització de walkie talkies la qüestió es redueix a si el seu ús és puntual o una manera de funcionar, però es tracta de la paraula d'un contra la de l'altre.

Acord: No hi ha proves suficients per considerar que s'hagi vulnerat el criteri 2 del CD però sí que ha existit una falta de cura per part del diari

en donar com a establert el nom de l'entitat, que té unes connotacions socialment compromeses.

Expedient núm. 17.2004 (EXPEDIENT REOBERT)

Demanda: El sr. Josep Oriol Font, membre de la Plataforma ciutadana de Castellar contra el feixisme, presenta una reclamació posterior per no estar conforme amb la resolució del CIC, aportant més documentació.

Consideracions i ponència: (veure en detall expedient a la memòria 2005 p.28)

Acord: El CIC considera que no hi ha cap element suplementari per modificar la resolució adoptada ni proves suficients per considerar que el diari hagi vulnerat el criteri 2 del CD. No obstant ha existit una falta de cura del mitjà en donar com a establert el nom de l'entitat, que no estava consolidat i que té unes connotacions socialment compromeses.

Expedient núm. 18.2004

Demanda: Escrit de queixa tramés per l'Àrea de Benestar Social de l'Ajuntament de Palafrugell i del Consell Comarcal del Baix Empordà per un article del diari El Punt (10.06.04) originat en una denúncia presentada per la mare d'un menor al Jutjat.

Al·legacions: El diari ha renunciat a formular al·legacions

Ponència: Entre d'altres consideracions, es manifesta que els fets motiu de la denúncia presentada que va motivar la notícia, van succeir l'any 2002 i que ara les presumptes víctimes tenen més capacitat intel·lectual per adonar-se'n de la situació. El diari ha presentat els fets d'una manera sensacionalista, sense cura i oblidant el deure de protegir els menors quan la informació els pot danyar moralment.

Acord: El diari ha vulnerat el criteri 2 del CD i el criteri 11.

Expedient núm. 20.2004

Demanda: El periodista M. Campo Vidal es queixa per possible vulneració de l'off the record en una informació publicada a La Vanguardia per X. Mas de Xaxàs el 10.9.04, en referència a una reunió convocada pel senyor Campo en la qual es va demanar el parer de una trentena de persones sobre el Fòrum Universal de les Cultures.

Al·legacions: No s'han formulat.

Ponència: El ponent considera que s'ha vulnerat el criteri 5 del CD i lamenta que la direcció del diari no hagi atès la sol·licitud que en el seu moment se li va fer de presentar les al·legacions (posteriorment a l'acord del CIC el mitjà va presentar finalment les seves al·legacions)

Acord: Que el diari ha vulnerat el criteri 5 del CD.

Expedient núm. 22.2004

Demanda: D. Chumillas es queixa per un article i una fotografia publicada en portada pel diari "El Vallenc" en data 30 de juliol de 2004 per considerar que es vulneren els criteris 2, 4, 6 i 9 del Codi Deontològic pel greu perjudici causat a la seva família.

Al·legacions: Pel que fa al tractament de la notícia manifesta que van rebre una trucada a la redacció per part de diversos veïns notificant el fet objecte de la notícia. En relació a les fotografies publicades, el director de “El Vallenc” assenyala que una és seva i l'altra la va deixar, no un amic com diu el reclamant, sinó la persona que convivia amb ella, la seva parella sentimental. El setmanari, segons conclou a les al·legacions el seu director, reitera les seves disculpes un cop més ja que la seva intenció no ha estat mai la de molestar a ningú.

Ponència: El setmanari en reiterades ocasions ha demanat disculpes a la família a través del seu director i d'una editorial que es va publicar la setmana següent de que sortís la notícia i que un cop més ho fa a través del seu escrit d'al·legacions. Que, a més, va publicar diverses cartes al director que sobre aquest assumpte anaven en contra del mitjà.

Acord: Que la fotografia difosa pel setmanari “El Vallenc” on apareix una dona morta i al costat la imatge de la víctima en vida (que permet identificar de la persona que es tracta) vulnera el criteri 9 del CD i en la informació publicada, es considera que vulnera el criteri 2 del CD. Així mateix, es vulneren el criteri 4 ” i el criteri 6. No obstant, El CIC reconeix, però, i accepta l'assumpció de responsabilitat i les excuses presentades en la carta del director de la publicació, sobretot en la publicació de l'editorial una setmana més tard de l'aparició de la notícia objecte de la queixa.

Expedient núm. 2.2005

Demanda: SOS Racisme es queixa per un article publicat el 23 de desembre de 2004 al diari El Mundo per considerar que es dona una visió pèssima de l'Islam i que s'utilitzen expressions incorrectes i vexatòries del col·lectiu musulmà que pot vulnerar els criteris 2 i 12 del CD.

Al·legacions: No s'han formulat

Ponència: L'extensió a tot l'islam i al col·lectiu de la crítica a l'imam de Fuengirola constitueix una generalització injusta que pot enquadrar-se dins del concepte de “islamofòbia”. En resum sembla un clar exemple de xenofòbia pels comentaris que es fan que no ajuden a fomentar l'imprescindible ambient de convivència entre les diverses cultures i religions.

Acord: Que el diari ha vulnerat el criteri 2 i el criteri 12 del CD.

Expedient núm. 11.2005

Demanda: SOS Racisme es queixa contra el diari METRO per un breu del dia 7 de març de 2005 titulat “Detenidos por pegar a la policia”. Segons la entitat, es cita la nacionalitat dels individus agressors quan no és un fet rellevant i pot suscitar rebuig cap al col·lectiu immigrant.

Al·legacions: No es formulen.

Ponència: Efectivament, s'inclou una referència innecessària als països de procedència dels detinguts. A més, es pot considerar que hi manca cap referència a la presumpció d'innocència.

Acord: Que el diari Metro ha vulnerat el criteri 12 del Codi Deontològic i el principi de presumpció d'innocència per l'afirmació "Los detenidos atacaron a los agentes en un bar" perquè això no es pot afirmar amb rotunditat.

Expedient núm. 26.2004

Demanda: El senyor X.Tudela es queixa per unes informacions aparegudes al Diari de Girona que fan referència a la seva persona i activitats professionals com a promotor de la Capital de la Cultura Catalana, les quals considera que tenen la voluntat de desprestigiar-lo.

Al·legacions: El director del diari considera que si que s'ha procurat contrastar la informació però que no hi va haver resposta per part del reclamant ni per correu electrònic, i que posteriorment tampoc donar explicacions tenint la oportunitat.

Ponència: Ens trobem davant de dues posicions confrontades. Es considera que pot haver-hi un excés periodístic en la reiteració amb què ha estat tracta el tema i pot suggerir una certa persecució mediàtica, però no es pot arribar a la conclusió de que es vulneri el CD.

Acord: Que no s'ha vulnerat el CD en les informacions publicades. No obstant, el CIC exerceix el seu arbitratge per a fer d'intermediari entre les parts a fi de publicar el punt de vista del sr. Tudela.

Expedient núm. 8.2005

Demanda: SOS Racisme es queixa contra el diari Qué! per un article del dia 7.3.05 titulada "La apertura de fronteras facilita que las grandes mafias actuen en España" pel seu contingut discriminatori.

Al·legacions: No es formulen

Ponència: La informació no té profundització i llegida pel gran públic lesiona a grans col·lectius d'emigrants i pot suscitar rebuig i provocar dany i injustificat descrèdit. A més, pot incitar a conductes violentes posant en perill la integritat física o moral.

Acord: Que el diari vulnera el criteri 2 del CD perquè les afirmacions provoquen descrèdit de diversos col·lectius i el criteri 12 per equiparar immigrant a delinqüent. Es considera oportú que el CIC actuï d'intermediari i donar trasllat al diari perquè publiqui una carta de rectificació.

Expedient núm. 17.2005

Demanda: El senyor E. Amills presenta una queixa contra la revista Bon Art per considerar que les dades publicades sobre la seva persona no són certes.

Al·legacions: Es desprèn que la revista va donar veu a les dues parts implicades en la informació i que posteriorment va publicar la disconformitat del reclamant en un espai del número posterior.

Acord: Tenint en compte la versió del mitjà s'estima que la revista ha actuat de manera correcta.

Expedient núm. 21.2005

Demanda: El senyor A.Fernández es queixa contra el Diari de Tarragona (17.5.05) i el diari Qué! (20.5.05) per citar la nacionalitat d'uns detinguts

Al·legacions: No s'han formulat.

Acord: és d'aplicació el comunicat fet públic pel CIC al 2006

Expedient núm. 24.2005

Demanda: El senyor E. Amills es queixa contra el diari Regió 7 per no haver inserit uns escrits de rèplica sobre una afirmació que pot vulnerar el CD.

Al·legacions: Segons les al·legacions, l'assumpte es fonamenta en el conflicte que manté el reclamant amb l'alcalde del seu poble i quan va començar el conflicte sí que va prendre en consideració algunes de les seves cartes. Però s'han intensificat i el diari no pot ser vehicle de campanyes individuals.

Acord: El CIC considera que les gestions fetes pel mitjà han estat suficients i no es detecti que hi hagi vulneració del CD.

Expedient núm. 26.2005

Demanda: El senyor J.L. Castillo es queixa per un article del periodista Pere Bonnin al diari Metro per considerar que aquesta informació fomenta la homofòbia.

Acord: Analitzada la resposta del periodista el CIC creu que el diari Metro no vulnera el CD ja que no és de caire informatiu sinó una opinió inserida en la respectiva secció "La columna" i ja en el començament s'expressen les degudes reserves sobre el contingut.

Expedient núm. 28.2005

Demanda: SOS Racisme es queixa contra el diari Qué!, 20 Minutos i Metro Directe per incloure la nacionalitat d'uns detinguts en una informació quan no és un fet rellevant en la notícia.

Al·legacions: No es formulen.

Acord: és d'aplicació el comunicat fet públic pel CIC al 2006

Expedient núm. 29.2005

Demanda: SOS Racisme es queixa contra el diari La Mañana per un article del dia 29 de juny per incloure la nacionalitat d'uns detinguts en una informació quan no és un fet rellevant en la notícia.

Al·legacions: No es formulen.

Acord: és d'aplicació el comunicat fet públic pel CIC al 2006

Expedient núm. 30.2005

Demanda: SOS Racisme es queixa contra el diari 20 Minutos per un fotografia de data 7 de juliol on un menor és trepitjat per un adult.

Acord: Examinada per part dels membres del CIC la fotografia consideren que no es pot considerar que es vulnerin els criteris 11 i 12 del CD, donada la finalitat allisonadora i de rebuig moral que es pot desprendre del text que figura al peu de l'esmentada fotografia. Es creu però que cal fer un recomanació perquè quedin dissimulades les faccions dels nens que reben un tracte discriminatori.

Expedient núm. 31.2005

Demanda: SOS Racisme es queixa contra el diari Qué! per un titular ("Aumenta un 50 % la llegada de menors immigrants") i una fotografia publicats el dia 5 de juliol de 2005 per considerar que pot generar discriminació.

Acord: El Ple del CIC acorda fer una recomanació al mitjà donat que no s'hauria de crear alarma social pel fet que combina la foto de l'aglomeració d'un centre de menors que no representa el conjunt de la notícia. El text, per la seva brevetat, por originar confusions i vulnera el criteri 12 del CD.

Expedient núm. 32.2005

Demanda: SOS Racisme presenta una queixa contra els diaris 20 Minutos, Qué! i Metro Directe per incloure la nacionalitat aportant connotacions negatives o conflictives al fet que siguin estrangers.

Al·legacions: No s'han formulat.

Acord: El CIC considera que no incompleixen estrictament el CD encara que d'una ràpida lectura es puguin treure conclusions poc precises. No obstant, és important fer l'observació als diaris sobre el criteri 12 del CD.

Expedient núm. 33.2005

Demanda: SOS Racisme presenta una queixa contra el diari Qué, Metro i el programa Aquí hay tomate per incloure la nacionalitat d'uns detinguts en una informació quan no és un fet rellevant en la notícia.

Al·legacions: No es formulen.

Acord: és d'aplicació el comunicat fet públic pel CIC al 2006.

Expedient núm. 35.2005

Demanda: SOS Racisme es queixa contra el diari Qué! per una fotografia central i el peu de foto que inclou perquè manifesta que demanar caritat no significa delinquir i la foto apareix en una reportatge que parla de delinqüència en menors.

Al·legacions: No s'han formulat.

Ponència: Es considera que el diari vulnera el criteri 11 del CD atès que s'ha de protegir la identificació del menor. La ponència té clar que la mendicitat no és un acte penal, sinó que està prohibit per ordenança municipal.

Acord: El CIC acorda que s'ha vulnerat el criteri 11 del CD en la fotografia central d'una informació del diari de data 11 de juliol de 2005 on mostra a dues menors romaneses que demanen pel carrer.

Expedient núm. 40.2005

Demanda: SOS Racisme es queixa contra el diari Qué! per presentar en una informació de data 16.9.05 una informació de manera poc rigurosa i parcial vinculant un grup nacional amb una especialitat delictiva, fet que pot vulnerar el criteri 12 del CD.

Al·legacions: No s'han formulat.

Ponència: Segons el ponent, sembla que és un exemple de periodisme mal fet. No es tracta d'un article, sinó d'unes informacions aïllades i no fonamentades. S'hauria d'aclarir al lector si es tracta del fruit d'una investigació personal o bé de dades facilitades per autoritats competents.

Acord: El CIC acorda que es vulnera el criteri 2 i 12 del CD.

* * * *

COMPOSICIÓ DEL PATRONAT I DEL CONSELL DE LA INFORMACIÓ DE CATALUNYA

- *Composició del Patronat de la Fundació Consell de la Informació de Catalunya*

El Patronat de la FCIC es va renovar en data 14 de setembre de 2004, sent nomenats els seus membres per exercir llurs càrrecs pel període 2004-2008. Aquest ha quedat constituït pels següents patrons:

PRESIDENT

Josep Pernau

Periodista. Va ser degà del Col·legi de Periodistes de Catalunya, president de l'antiga Associació de la Premsa de Barcelona i de la Federació de les Associacions de la Premsa d'Espanya (FAPE). Actualment col·labora a "El Periodico".

SECRETARI GENERAL

Josep Maria Cadena

Periodista. Va ser membre de les juntes directives de l'Associació de la Premsa de Barcelona i vice-president del Col·legi de Periodistes de Catalunya. Ha estat subdirector-fundador del diari AVUI i, actualment, és crític d'art de "El Periódico".

PATRONS

Sílvia Giménez Salinas

Degana del Col·legi d'Advocats de Barcelona (ICAB) des de 2005. Llicenciada en Dret a la UB on havia obtingut el Diploma en Criminologia. Diplomada en Dret de Família i Dret Canònic pel ICAB i té el títol de Mediatora en dret de família. Especialitzada en mediació familiar pel Centre de Mediació de Catalunya (2002). Va ser membre de la Junta de Govern de l'ICAB (1999- 2002) i responsable de la Comissió de Relacions amb l'Administració de Justícia i Directora del Centre de Mediació Familiar.

Xavier Foz

Periodista titulat per la Escola Oficial de Periodisme. Va ser director de RNE a Catalunya. Ha col·laborat amb TVE, Canal Sur i BTV. Col·laborador de COM Ràdio i de "El Periódico de Catalunya". Premi de ràdio Ciutat de Barcelona.

Josep Garcia Miquel

Economista. Va ser administrador de "El Noticiero Universal" i administrador de l'"Avui". Ha estat sots-director gerent de "El País". Actualment és gerent de "El Periódico de Catalunya".

Josep Maria Huertas

Degà del Col·legi de Periodistes de Catalunya. Ha treballat als diaris El Correo Catalán, Tele/express, Diario de Barcelona, El Periódico, La Vanguardia i Avui.

Salvador Alsius

Llicenciat en Ciències Econòmiques (Sociologia) i Ciències de la Informació. Doctor en Periodisme, guanyador de premis com el Ciutat de Barcelona de Televisió i el premi de la Generalitat a la investigació de la comunicació. Actualment, és professor de la Universitat Pompeu Fabra i vicedegà dels estudis de Periodisme.

Josep Maria Blanco

Doctor en ciències de la informació per la UAB i des del 2003 professor titular del Departament de Comunicació Audiovisual i de Publicitat de la Facultat de Ciències de la Comunicació. Va ser membre fundador i president de l'Associació Internacional de Joves Investigadors de la Comunicació (1997-2001). Actualment, és degà de la Facultat de Ciències de la comunicació de la UAB.

Montserrat Minobis

Llicenciada en Filosofia i Lletres i en Ciències de la Informació. Ha treballat sobretot a ràdio (Ràdio Popular de Figueres, Ràdio España a Catalunya, Ràdio 4,...). Ha estat presidenta de l'Associació de Dones Periodistes i degana del Col·legi de Periodistes. Actualment dirigeix les emissores de ràdio de la Generalitat i és professora a la UPF.

Teresa Palahí

Màster en Direcció i Administració d'Empreses per l'Institut de Empresa de Madrid. Des de 1988 en què va ser cap de vendes de l'Agència Administrativa de l'ONCE ha assumit diferents

reptes i responsabilitats dins de l'organització. L'any 1999 és nomenada delegada territorial de les Illes Balears i l'any 2000, delegada territorial de Catalunya, càrrec que ocupa actualment.

Jaume Padrós

Metge generalista i gerontòleg. Llicenciat en Medicina i Cirurgia per la Facultat de Medicina de Barcelona. Màster en Geriatria Clínica per la UAB. Director de la Unitat de Valoració Geriàtrica Integral de la Fundació Conviure. Secretari del Col·legi Oficial de Metges de Catalunya i Secretari del Consell de Col·legis de Metges de Catalunya.

Miquel Tresserras

Catedràtic d'Història del Pensament Contemporani a la Facultat de Comunicació Blanquerna de la URL, d'on actualment és degà. Antic col·laborador del diari AVUI, ha publicat nombrosos treballs sobre educació, filosofia, pensament i llenguatge. És director de Trípodos, revista de comunicació, pensament i llenguatge.

- *Composició del Consell de la Informació de Catalunya*

El Consell de la Informació de Catalunya renovat pel període 2004-2008 va ser constituït en reunió de data 18 d'octubre de 2004 i els seus membres van acceptar el seu càrrec en la reunió del CIC celebrada el 25 d'octubre de 2004. El CIC està actualment format pel president, Josep Pernau, el secretari general, Josep Maria Cadena, i pels següents consellers:

VOCALS:

Salvador Alsius

Llicenciat en Ciències Econòmiques (Sociologia) i Ciències de la Informació. Doctor en Periodisme. Guanyador de premis com el Ciutat de Barcelona de Televisió i el premi de la Generalitat a la investigació de la comunicació. Actualment, professor titular de la UPF i vicedegà dels Estudis de Periodisme.

Xavier Batalla

Llicenciat en Periodisme i Filosofia i Lletres Corresponsal diplomàtic de "La Vanguardia". Director adjunt de "Vanguardia Dossier" i membre del Consell Científic del Real Instituto Elcano de Estudios Internacionales. Va ser cap de la secció d'Internacional de "El Correo Catalán", Redactor en cap del "Diario de Barcelona" i redactor en cap i després sots-director de "El País".

Marc Antoni Broggi

Cap de cirurgia de l'Hospital Germans Trias i Pujol. Professor titulat a la Universitat Autònoma de Barcelona. President de la Societat Catalana de Bioètica. Membre de la Comissió Assessora de Bioètica de Sanitat. Membre de la Comissió Deontològica del COMB.

Victòria Camps

Catedràtica de Filosofia moral de la UAB. Va ser Senadora independent per el PSC-PSOE. És vice-presidenta del Consell de l'Audiovisual de Catalunya i presidenta de la Fundació Víctor Grifols i Lucas.

Salvador Cardús

Doctor en Ciències Econòmiques per la UAB. Professor titular de Sociologia. Va ser creador i director de la revista Crònica d'Ensenyament. Ha estat sots-director del diari Avui i col·labora a la premsa (Avui, La Vanguardia, El Punt,...), ràdio i televisió.

Marc Carrillo

Catedràtic de Dret Constitucional de la UPF. Diplome d'Études Approfondies per l'Institut d'Études Politiques de París (Fondation Nationale des Sciences Politiques). Membre de la Comissió Jurídica Assessora de la Generalitat de Catalunya. Va ser vocal de la Junta Electoral Central.

Xavier Foz

Periodista titulat per la Escola Oficial de Periodisme. Va ser director de RNE a Catalunya. Ha col·laborat amb TVE, Canal Sur i BTB. Col·laborador de COM Ràdio i de "El Periódico de Catalunya". Premi de ràdio Ciutat de Barcelona.

Núria Gispert

Diplomada en Magisteri. Ha estat regidora de l'Ajuntament de Barcelona, directora de Càritas Barcelona i presidenta de Càritas Espanyola. Actualment és vocal del Consell Assessor de la Fundació Pere Tarrés i vocal del Consejo Deontológico de la Asociación de la Prensa així com Vocal de Trini Jove. Ha obtingut la Creu Sant Jordi

Josep Garcia Miquel

Economista. Va ser administrador de "El Noticiero Universal" i administrador de l'"Avui". Ha estat sots-director gerent de "El País". Actualment és gerent de "El Periódico de Catalunya".

Josep Antoni González Casanova

Catedràtic de Teoria de l'Estat a la Universitat de Barcelona i de Dret Constitucional. Membre del Consell Consultiu de la Generalitat. Síndic de Greuges de la UB. Autor de nombrosos estudis i llibres sobre política i mitjans de comunicació.

Romà Guardiet

Llicenciat en Ciències Físiques per la Universitat de Barcelona. Estudis de postgrau a la Universitat de Manchester. Director de cinema i televisió. Professor i coordinador del Departament de Comunicació Audiovisual de la Facultat de Ciències de la Comunicació Blanquerna de la Universitat Ramon Llull.

Roger Jiménez

Professor de redacció periodística a la Universitat Autònoma de Barcelona. Ex-sotsdirector i ex-director adjunt de "La Vanguardia". Primer defensor del lector del diari i ex-corresponsal a Roma. Actualment professor de Deontologia de la Universitat Internacional de Catalunya.

Alexandre Masllorens

Diputat al Parlament de Catalunya. Col·laborador de "El País" i "El Periódico". Ha treballat a la revista "El Ciervo" i a "El Correo Catalán". Va ser director gerent de l'empresa "La Productora, (Videocomunicació S.A.) i vicepresident de Justícia i Pau i cap del Departament de Migració de Càritas. Premi Pere IV d'Humor i Sàtira 2004.

Manuel Parés

Catedràtic emèrit de la Facultat de Ciències de la Comunicació de la Universitat Autònoma de Barcelona. Coordinador de la Càtedra Unesco de Comunicació. President d'honor i ex-president de la IAMCR. Autor de nombrosos llibres.

Santiago Ramentol

Doctor en Ciències de la Comunicació. Periodista. Ha estat director dels informatius diaris en català de TVE, de Ràdio Estel, del diari "Avui" i de la revista "Ciència & Vida". Professor titular de Comunicació Científica a la Universitat Autònoma de Barcelona. Director General de Mitjans i Serveis de Difusió Audiovisual de la Generalitat de Catalunya.

Teresa Sandoval

Economista. Assessora fiscal. Professora associada del Departament d'Hisenda Pública a la Universitat de Barcelona (1987-1992). Professora de matèries tributàries a EADA (1985-1992). Ex-regidora de l'Ajuntament de Barcelona (1995-1999). Consultora. Diverses col·laboracions en mitjans de comunicació i editorials.

Antoni Serra Camarassa

Periodista a ràdio i televisió. Premi Ondas, Premi Ciutat de Barcelona i premi Nacional de Ràdio, entre d'altres. Va ser director dels Serveis Informatius de Televisió Espanyola a Catalunya i cap d'informatius de RNE Catalunya. Ha estat director de Ràdio Cadena a Catalunya.

Joan Pere Viladecans

Pintor amb projecció internacional. La seva obra plàstica té un profund sentit reflexiu sobre la natura i la condició humana. També col·labora habitualment en la premsa diària com articulista.

* * * *

X ANIVERSARI DEL CONSELL DE LA INFORMACIÓ DE CATALUNYA

A partir del mes d'octubre, el Consell de la Informació de Catalunya ha posat en marxa una sèrie d'actes i reunions amb motiu de la celebració del seu X aniversari. Els actes s'allarguen fins al primer semestre de l'any 2007 i tenen com a objectiu aprofundir en els aspectes relacionats amb l'ètica periodística i donar a conèixer a diferents àmbits de la nostra societat la història i activitats d'aquesta Fundació encarregada de vetllar per l'acompliment dels principis i criteris recollits en el Codi Deontològic de la professió periodística.

TAULA RODONA AMB LES ONG'S

En relació amb els actes organitzats, el passat dia 20 d'octubre de 2006, es va celebrar a la seu del Col·legi de Periodistes de Catalunya i amb la seva col·laboració, una taula rodona sota el títol "Les queixes a la premsa. La veu de les ONG's", la qual va permetre que ONG's reflexionessin sobre l'important paper dels mitjans de comunicació en la seva funció social i exposar les equivocacions que acostumen a fer aquests.

En resum, aquestes van ser algunes de les conclusions exposades per les ONG's:

"Intervenien Salvador Busquets, director de la Fundació Arrels; Eduard Ibáñez, director de Justícia i Pau; Jordi Roglà, director de Càritas Diocesana; i Begoña Sánchez, directora de SOS Racisme. Actua de moderador Àlex Masllorens, Director de l'Agència Catalana de Cooperació Internacional i conseller del CIC.

Àlex Masllorens: Com sabeu, el CIC fonamentalment el que vol és contribuir a l'autoregulació o a millorar l'autoregulació dels mitjans de comunicació. Realment avui estem en uns moments certament crítics en l'aplicació d'aquest Codi. Em sembla molt important que puguem reflexionar ja no solament sobre l'autoregulació sinó en aquest cas també conèixer la opinió d'algunes entitats de treball social molt reconegudes i sobretot veure com percebem l'actuació dels mitjans en relació als seus àmbits d'actuació. Alguna de les entitats aquí presents són de les que acostumen a donar més feina als mitjans amb queixes al CIC. Darrerament, gràcies a alguna d'aquestes queixes que s'han formulat davant del Consell de la Informació de Catalunya hem fet alguna proposta de reforma del Codi Deontològic, atès que ha canviat la percepció del que és lícit que es publiqui en els mitjans informatius.

Precisament, el que hem demanat a aquestes 4 ong's que avui ens acompanyen és que en la seva exposició i des de la seva perspectiva

de treball quotidià amb col·lectius marginats i amb problemes socials, puguin ser crítics amb l'actuació dels mitjans en la seva experiència.

Les persones que intervindran per ordre seran Salvador Busquets, director de la Fundació Arrels, que treballa amb persones sense sostre; Eduard Ibáñez, director de Justícia i Pau, que avarca diversos col·lectius però especialment té una comissió del quart món en el seu sí; Jordi Roglà, director de Càritas Diocesana i Begoña Sánchez, directora de SOS Racisme, vetlla pels drets dels immigrants.

*** Salvador Busquets, FUNDACIÓ ARRELS**

A vegades entitats com les nostres que dediquem els nostres recursos a l'atenció de les persones, tenim poc temps a dedicar-nos a reflexionar sobre la relació que tenim amb els mitjans i és un tema certament important.

Respecte a aquest tema vull distingir dues situacions. La primera és què diuen els mitjans en general sobre la problemàtica que nosaltres coneixem més, que és la exclusió severa de les persones sense llar; i la segona és la nostra experiència amb els mitjans de comunicació.

Per analitzar la primera qüestió, utilitzaré tres estudis, un de FEANSA, la Federació Europea de Entitats que atenen a Persones sense Llar, un altre d'una Federació que es diu En Red Personas Sin Hogar i un altre és una base de dades feta per una entitat de Barcelona, el Centre d'Acollida Asís.

També hem utilitzat mitjans propis i això ens ha permès treure algunes conclusions:

- - *És un tema de temporalitat i pot ajudar a donar una idea desviada de la problemàtica perquè aquesta dura tot l'any.*

- - *Detectem que hi ha una associació de les persones sense llar amb altres col·lectius fortament estigmatitzats (drogues, alcoholisme, salut mental, prostitució...). Això ens preocupa perquè en l'imaginari col·lectiu del lector les persones sense llar queden desqualificades i destituïdes simbòlicament. Per tant, una primera petició que nosaltres faríem és que quan es parli d'alguna notícia que faci referència a persones sense llar es procuri que es parli d'això i no de situacions parelles perquè a vegades les connexions són molt tènues*

- - *Ens preocupa molt també el llenguatge que s'utilitza. En el fons el llenguatge és el que designa i qualifica a les persones que viuen al carrer i si volem modificar la seva representació social i col·lectiva davant de la opinió pública hem de cuidar millor el llenguatge. Termes com "indigent, mendigo, vagabundo, sin techo, sin hogar" són paraules que s'acostumen a usar.*

En el cas del terme indigent, pot haver un tema de rentabilitat mediàtica, no sé quin és el motiu però curiosament hem sigut capaços de superar la utilització d'un terme que basava la seva utilització en base a un comportament com és transeünt o "carrilero", i en canvi no som capaços d'abandonar definitivament un terme que és tant definitori

com la paraula indigent. Ens preocupa perquè es definitori d'una situació sense futur. Advoquem per una denominació que faci referència a la situació de la persona i no sigui definitiva de la persona en sí i sobretot a una denominació que situï en la provisionalitat que viu la persona. Davant del terme indigent nosaltres sempre parlaríem de persones en situació d'exclusió, o persones en situació de sense llar o exclusió severa.

És important perquè hem d'aconseguir que la mateixa persona afectada cregui que la situació pot canviar. La nostra principal batalla és transformar aquesta visió que ells mateixos tenen de la seva situació.

A més de definir-lo així es injust perquè en les situacions més dures, si hi ha els mitjans necessaris aquestes situacions evolucionen i es transformen i els seus comportaments també. Advoquem per que els mitjans ens ajudin a permetre la transformació d'aquestes situacions fent pensar als lectors que estem parlant de situacions transitòries.

També hem detectat una altra cosa. Quan els mitjans parlen amb una entitat per parlar d'aquestes persones i es documenten utilitzen les expressions de persones sense llar o persones sense sostre. Per tant, veiem que el que hi ha és una inèrcia per usar el terme indigent.

Sobre la nostra experiència amb els mitjans nosaltres érem una entitat que durant molts anys hem viscut sobre dos criteris, el de la gratuïtat i el de la anonimitat. El fet de ser anònims ens donava problemes per entendre la relació que havíem de tenir amb els mitjans i va ser un dels objectius de l'entitat que ens obligava a donar a conèixer la situació de les persones sense llar el que ens va fer iniciar la relació amb els mitjans, que ha sigut complicada i positiva.

Nosaltres hem descobert que el tractament informatiu millora en funció del temps que dedica el periodista però també detectem sobretot en premsa escrita i en televisió que es busca una imatge que respongui a situacions preconcebudes i a vegades et volem fer dir alguna cosa que tu no volies dir.

En conclusió si hagués de demanar alguna cosa als mitjans demanaria un canvi en la terminologia i utilitzar paraules que donin la idea al lector de canvi en la situació d'aquestes persones sense llar i d'altra banda demanaria un respecte al que la entitat vol dir o pot dir, no forçar un titular perquè no ajuda a que la ciutadania compregui la problemàtica i les vies de solució.

*** Eduard Ibáñez, JUSTICIA I PAU**

Nosaltres som una organització de sensibilització social, no fem atenció directa a persones sinó que fem sensibilització, comunicació, denúncia i per tant, per nosaltres els mitjans són una eina molt important i estem sempre molt preocupats sobre com transmetrem la informació que nosaltres creiem que s'ha de transmetre, com arriben al públic els temes, tenim la temptació de voler utilitzar als mitjans en benefici del

que volem transmetre però som conscient de que això és bilateral perquè els mitjans també ens utilitzen.

La meva reflexió no és pròpiament de queixes sinó més aviat el com es tracten els temes que nosaltres volem denunciar.

La gran preocupació és que les problemàtiques que nosaltres tractem no són prou considerades, no reben la atenció que han de rebre per part dels mitjans en general. Tenim la sensació de que els temes que tractem són les problemàtiques més greus que pateix la societat però no tenen el pes que haurien de tenir i el nostre continu interrogant és com fer que ho tinguin. Nosaltres ens preocupem pels drets humans en general, la pobresa i els conflictes armats. Si aquestes són les problemàtiques que més sofriment generen doncs això és el que hauria de ser notícia. No obstant, tot el que diré no es pot aplicar a tots els periodistes ni a tots els mitjans.

Pensem que sobre aquestes problemàtiques (la pobresa, les guerres, la vulneració dels drets humans) quan apareixen ho fan com una fatalitat, com una curiositat però no com una qüestió sobre la que calgui fer recaure l'atenció mediàtica i política.

Aquests temes quan es tracten es fan sense haver investigat massa, de manera superficial. No es tracten les causes o factors que expliquen per exemple un esclat de violència i a més ho fan d'una forma intermitent.

D'altra banda, tenim la sensació de que els mitjans tenen la tendència d'informar del propi país, la sensació de que alimenten una visió "de mirar-se el melic". I per això, hi ha la necessitat de buscar mitjans externs per informar-se del que passa fora, amb el que implica de dificultats d'accés i de llengua.

Un altra apartat a tractar és com es tracten els temes que tenen a veure amb el món de la justícia penal i tot allò que té a veure amb la delinqüència. La informació sobre aquestes temàtiques pateix sempre un perjudici en la mateixa direcció de que els tribunals, els sistema penal és massa tou. Aquesta sensació la tens sempre; que el sistema penal no respon amb la suficient contundència i la sensació de que la persona de la qual es parla d'entrada és culpable. Després es posen les matisacions, com presumptes però la sensació és de que sempre té més pes l'argument de que és culpable i que falta la ratificació.

És molt habitual destruir la honorabilitat de les persones a través de determinades notícies que es divulguen en els mitjans, es dona més pes a la informació acusatoria i pràcticament mai a les informacions o arguments exculpatoris.

Els qualificatius que s'utilitzen per parlar de les persones acusades de qualsevol delictes que normalment pertanyen a les classes socials més marginals, és un qualificatiu que les defineix com a persones i no pel que han fet (els terroristes, els assassins, els violadors...) i això significa posar a la persona una etiqueta que li quedarà possiblement de per vida. Les persones han comès un delictes o un robatori però continuar designant-lo així genera un pes i un descrèdit social. Amb això, estem

contribuint a que aquestes persones no superin mai l'estat de marginació.

*** Jordi Roglà, CARITAS DIOCESANA DE BARCELONA**

Com a director de Càritas, crec que seria injust si no manifestés públicament el meu respecte pel treball d'excel·lents professionals periodistes, generalment de societat, i per a fer una informació ètica.

Des de Càritas constatem un preocupant procés de vanalització de la informació tant en els mitjans audiovisuals com en la premsa. Sembla que els temes seriosos de les persones, els problemes que tenen plantejats els ciutadans del nostre país, la manca d'habitatge jove, les famílies amb economies febles, el treball precari, la desigualtat d'oportunitats, la gran dependència dels nostres majors, la saturació que viuen les famílies són temes menors. I per tant relegats. A la premsa creixen les pàgines anomenades roses, les d'economia i les d'esports i s'escurcen cada vegada més les de continguts socials.

Nosaltres creiem que sí interessen a la gent els temes socials però on hi ha veritable silenci és en la informació relativa a temes de pobresa i d'exclusió, especialment la nostra, la més propera.

Sembla que tenim uns mitjans especialment sensibles als temes que interessen a la classe mitjana, al món polític, al empresarial...

El risc de simplificar realitats és complex i de ben segur que les presses de tancar pàgines, de trobar un titular, etc., juguen males passades a l'hora d'elaborar una informació. Els periodistes especialitzats saben la importància de no simplificar temes i no recórrer a etiquetes perquè les etiquetes contribueixen a estigmatitzar. Cal tenir cura del llenguatge i de les paraules que fem.

Sobre les causes que han portat a això, a Càritas pensem que estem en una societat de progrés, entès aquest com d'una set insaciable per posseir. És precisament el posseir l'indicador de la vàlua personal en la societat. Una societat en la qual els valors prioritzen dia a dia, i a través dels mitjans, el consum i en la qual les persones estan privades de temps.

Des de Càritas demanem que els mitjans siguin receptius a les informacions de les entitats que els fem arribar, fugint de propagandes i oferint informació que creiem que la societat ha de conèixer. Volem seguir emprant els mitjans que arriben a la societat i oferir la mateixa oportunitat d'informació sense privilegiar-ne a cap per que arribin a públics diferents.

Demanem que l'eix de les activitats de la nostra vida sigui la persona, però ho sigui no per estigmatitzar-la sinó per assegurar que cap persona perd la seva dignitat.

*** Begoña Sánchez, SOS Racisme**

El tema de la immigració ha passat de ser una notícia esporàdica que omplia mitja pàgina o uns minuts d'un informatiu a ser diàriament

notícia. Això no s'ha traduït en una millor informació del tema ni a una millor aproximació a aquesta realitat a nivell de la ciutadania. A vegades és complicat perquè a les notícies que surten en els mitjans els primers que les utilitzen són les administracions públiques per justificar les seves polítiques i davant d'un fet hi ha sempre una versió oficial.

La qualitat de la informació té molt a veure amb aquest ritme en el món periodístic i amb una manca d'experiència perquè a vegades els periodistes han de cobrir molts àmbits i el tema de la immigració està amb constant modificacions que moltes vegades són desconegudes pel mateix professional.

Aquesta situació ens preocupa perquè els mitjans tenen una responsabilitat com a generadors d'opinió i per tant davant del fet migratori poden augmentar la conflictivitat social i cada cop és més percebuda socialment com un problema i a més sempre s'emfatitza des d'un mateix punt de vista i les notícies sempre recullen les qüestions negatives o conflictives, a vegades intencionadament o a vegades és una inèrcia en la que cauen.

Els mitjans no han de ser uns difusors passius sinó que han de generar canvis en la opinió en un tema com la percepció que es té de la immigració. Per això sempre demanem un ull crític davant de les realitats, això vol dir que molt cops hi ha una subjectivitat influenciada per uns tipus de discursos i per això creiem que cal contextualitzar la informació, investigar més fonts d'informació, més enllà del discurs oficial i anar més enllà de la imatge. A més, no perquè surti més una notícia fas més sensibilitat sobre el tema perquè a vegades ens quedem amb la imatge però no s'aprofundeix en els motius.

No només té a veure amb el tema de la immigració, perquè no cal oblidar el tractament que donen els mitjans de comunicació del col·lectiu gitano, el qual a vegades no ens crida l'atenció, només quan surt en notícies negatives amb certes expressions per tractar-ho.

Més enllà del que té a veure amb la vulneració del Codi Deontològic, moltes qüestions tenen a veure amb l'ús del llenguatge, amb el tractament de la informació i amb els temes escollits per parlar de la immigració.

En el tema de l'ús del llenguatge, ens trobem amb expressions que s'utilitzen que són pejoratives i discriminatòries (terme il·legal per exemple). En altres casos, s'inventa un llenguatge específic per al tema de la immigració (pisos pastera).

En el tractament de la informació, poques vegades tenen la veu els immigrants, sent els protagonistes de la notícia. I en quant a les fonts d'informació, quasi sempre són les oficials i poques vegades es pregunta al teixit social o als que estan treballant sobre el tema per contextualitzar la informació.

També es parla de notícies en les quals es posa molt d'èmfasi en el conflicte creant alarma social, que a vegades es sobredimensionen (amb paraules com allau, invasió, tsunami d'immigrants,...).

Per últim, també es parla molt en els mitjans sobre política d'estrangeria i no es parla d'altres temes i quan es fa molts cops sense voler es barregen.

Ens els temes no es normalitza el fet migratori i es busquen notícies on no les hi ha, tant en premsa com en imatges.

Creiem des de SOS Racisme a través del treball que fem amb les universitats que és fonamental el tema de la formació dels nous periodistes.

Més enllà d'això treballem amb el CIC a través de la Oficina d'Informació i Denúncies. A vegades són queixes de la ciutadania en general i també fem una recerca activa, a través de l'equip de voluntaris, de casos que vulneren el Codi (sobretot el criteri 12 i també d'altres com la presumpció d'innocència i el que té a veure amb el tractament dels menors).

L'any passat vam acabar amb 26 queixes al CIC, una d'elles englobava 49-50 queixes sobre el terme immigrant il·legal i per tant crec que és un treball continu que fem i que implica unes recomanacions que moltes vegades hi ha qui reincideix però en altres casos sí que ve motivat per les presses del mitjà.

No m'agradaria deixar de banda que en el cas de SOS Racisme moltes vegades els mitjans s'han fet col·laboradors de les nostres activitats i reivindicacions.

Alex Masllorens: Ha estat molt present en les quatre intervencions la funció social dels mitjans de comunicació, de si són simplement transmissors de la informació o bé han de ser generadors d'actituds i de canvis de valors. “

REUNIÓ AMB ELS MITJANS ADHERITS AL CIC

El CIC també va celebrar un dinar el dia 30 de novembre de 2006, conjuntament amb el Col·legi de Periodistes de Catalunya, amb els mitjans de comunicació que van signar el protocol de constitució del CIC, les conclusions del qual es detallen a continuació:

“Convocats: el degà del Col·legi de Periodistes de Catalunya, Josep Maria Huertas i el president del Consell de la Informació de Catalunya, Josep Pernau, assistit pel secretari general del CIC, Josep Maria Cadena.

Motiu: informar dels actes celebrats i a celebrar en relació amb el X aniversari del CIC i fer propostes de cara al futur.

Convocats: Mitjans que signaren l'acte fundacional del CIC representants pels següents assistents:

RNE (Antonio Vidal), Europa Press (Salvador Aragonés), El 9 Nou (Jordi Molet), Onda Rambla/Punto Ràdio (Roser Garcia), El Punt, (Manel Cuyas), Barcelona Televisió (Ricard Domingo)

Regió 7 (Marc Marcé), Segre (Juan Cal), Associació Catalana de la Premsa Comarcal (Estanis Alcover), El Mundo Deportivo (Santi Nolla), APPEC (Lluís Gendrau), Agència EFE (Leandro Lamor)

COM Ràdio (Manel Carvajal), Radio Barcelona/SER (J.M. Girona)

AVUI (Salvador Cot), Diari de Terrassa (Anna Muñoz), SPORT (Josep Prats), El País (Francesc Valls), El Mundo (Felix Martinez), Catalunya Radio (Enric Frigola).

Desenvolupament de l'acte: El degà del Col·legi de Periodistes i el president del CIC saluden als reunits i els hi agraeixen la seva assistència.

El senyor Pernau destaca que l'adhesió al CIC com passa a altres països ha de ser una garantia dels mitjans de comunicació davant de la societat i de les persones a les quals s'adreça, amb una voluntat d'objectivitat i rigor informatiu .

Explica que en els deu anys del CIC sota la presidència de Llorenç Gomis, malauradament desaparegut, i de Francesc González Ledesma assistits per Joaquim Perramon i Santiago Ramentol com a secretaris generals, es va realitzar una bona tasca i que aquesta s'ha intentat seguir sota la seva presidència amb Josep Maria Cadena com a secretari general.

El X aniversari ha de permetre una major activitat i aprofundiment en els objectius del CIC com a garant de l'acompliment del Codi Deontològic de la professió periodística a Catalunya.

Posa de relleu que el passat dia 20 d'octubre es va celebrar una taula rodona al saló d'actes del CPC amb la participació de representants de diverses ong's per a que exposessin les seves experiències i demandes respecte als mitjans d'informació en relació amb els temes d'immigració, nacionalitat, drets humans i actuació social.

També informa que s'han començat unes visites a les universitats de Catalunya que tenen estudis de periodisme per a transmetre a professors i alumnes les activitats del CIC i la seva organització per a rebre queixes i suggeriments.

Finalment, comunica que el 23 de gener de 2007 es celebrarà al saló d'Actes de la Caixa de Catalunya a la Pedrera una taula rodona sota el títol "Amors i Odis a la premsa" en la qual s'intentarà dibuixar l'activitat dels mitjans de comunicació en relació amb els grans conflictes i la seva incidència en la societat. Hi participaran Boban Minic, Bru Rovira, Tomàs Alcoverro, Sandra Balcells i Toni Arbonés, actuant de moderador Eduard Sanjuán. El senyor Pernau convida als assistents a que hi estiguin present i difonguin l'acte. Per últim, cedeix la paraula al secretari general del CIC.

El senyor Cadena exposa que el CIC és una Fundació inscrita en el Registre de la Generalitat de Catalunya i que té una actuació independent del CPC, al qual se li agraeix el suport que sempre li dona. Detalla la constitució del Patronat , òrgan de govern de la Fundació, format primordialment per representants de la societat civil, així com del CIC, en el qual també són majoria els representants de col·legis professionals, universitats i entitats civils .

Pel que fa al pressupost d'actuació de la Fundació diu que aquesta només disposa de les quotes que anualment abonen els mitjans que d'una manera lliure s'han volgut adherir. Els serveis administratius són

mínims i les actuacions del Patronat i del CIC ambdós presidits per Josep Pernau amb assistència del secretari general són gratuïtes. Posa de relleu que existeix un alt grau de desconeixement públic sobre les tasques del CIC i demana opinions sobre la manera d'arribar al públic en general i professionals en particular. També indica que si fos aquest el desig dels mitjans es podria disposar del logotip de la Fundació com a signe d'adscripció al CIC i garantia de voluntat de complir amb els principis del Codi Deontològic. Obert el torn de paraula els assistents coincideix en la necessitat de promoció del CIC i entre altres coses proposen el següent:

- *Enviament cada tres mesos d'emails sobre els aspectes més noticiosos dels casos tractats pel CIC.*
- *Autoobligació de publicar les resolucions que afectin als mitjans de comunicació ja que seria una garantia de transparència davant de la societat.*
- *Transmissió a la societat de la possibilitat de transmetre queixes al CIC amb la difusió de la seva adreça i la creació d'unes falques publicitàries a ràdio i televisió. Aquestes hauran de ser breus i renovables en el temps.*

La presidència agraeix els suggeriments rebuts i assenyala que es farà una proposta de falques, fet que serà proposat a les gairebé immediates reunions del Patronat i del CIC programades pel proper dia 14 de desembre”.

VISITA A LES UNIVERSITATS AMB ESTUDIS DE PERIODISME

També en el marc del X aniversari, i per tal de donar a conèixer el CIC als futurs professionals en matèria de comunicació, el president i secretari general es van realitzar unes visites a les universitats catalanes amb estudis de periodisme. Les visites realitzades van tenir molt bona acollida entre els assistents.

TAULA RODONA DE CLOENDA

Per últim, i ja per finalitzar amb els actes previstos pel CIC, el dia 23 de gener de 2007 a les 19 hores, la Pedrera va ser l'espai escollit per la celebració d'una taula rodona sota el títol "Amors i odis a la premsa". *Del racisme a una guerra: tot*

pot començar en una redacció.

Amb una gran assistència, al debat hi van intervenir Tomàs Alcoverro, Toni Rabones, Sandra Balcells, Slovodan Minic i Bru Rovira, essent el moderador Eduard Sanjuán.

* * * *

ANNEXOS